Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a, Nr. 2930 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 11 octombrie 1958

VIZITA în Republica Cehoslovacă a unei delegații de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac și a Guvernului Republicii Cehoslovace, o delegație de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne va face o vizită de prietenie în Republica Cehoslovacă, în cursul lunii octombrie a.c.

Noi locuințe și construcții social-culturale pentru muncitori

În centrele muncitorești din regiunea Hunedoara se construiesc și se dau în folosință noi locuințe și construcții social-culturale. În localitățile din bazinul carbonifer Valea Jiului, Trustul nr. 7 construcții a dat în folosința minerilor de la începutul anului și pînă acum, aproximativ 400 de apartamente, precum și cămine muncitorești cu peste 500 de locuri, 8 localuri pentru unitățile comerciale etc.

Un mare număr de apartamente se ridică în puternicul centru siderurgic Hunedoara. Constructorii de pe șantierul noului cvartal de 1.500 de apartamente din centrul Hunedoarei au executat la roșu în mai puțin de 6 luni, 9 blocuri cu un total de 198 de apartamente. Consecvenți în aplicarea inițiativei de reducere a prețului de cost pe fiecare metru pătrat de suprafață locuibilă și de scurtare a duratei lucrărilor, pornite de brigada condusă de Andrei Weber, ei au scurtat durata de construcție prevăzută la fiecare bloc cu cîte 17 zile în medie. De asemenea prin gospodărirea chibzuită a materialelor și aplicarea metodei de lucru în lanț, ei au realizat la construcția celor 9 blocuri economii care echivalează cu construirea a 11 apartamente compuse din cîte 2 camere, bucătărie, baie și cămară.

În prezent, în regiunea Hunedoara este aproape terminată construcția a încă 32 de blocuri, cu un total de 475 de apartamente și a 3 cămine muncitorești cu 658 de locuri, care vor fi date în folosință în actualul trimestru.

BRIGĂZILE DE TINERET SĂ FIE PUTERNICE ȘCOLI DE EDUCAȚIE *muncitorească*

Una din sarcinile de mare însemnătate economică care revine tinerilor muncitori este aceea de a contribui, alături de ceilalți muncitori, cu toate forțele la îndeplinirea planului de producție, la sporirea productivității muncii și de a obține cît mai multe economii — factori de seamă în reducerea prețului de cost al produselor. Plenara a III-a a C. C. al U.T.M. a stabilit că atingerea acestor obiective este posibilă prin cuprinderea unui număr tot mai mare de tineri muncitori în forme tinerești de organizare. De aceea, plenara a indicat organizațiilor U.T.M. să acorde o atenție deosebită organizării brigăzilor, care s-au dovedit a fi cea mai eficace formă de antrenare a tineretului în rezolvarea sarcinilor de producție în educarea unei înalte atitudini muncitorești.

Brigăzile—puternice colective

Învățînd din documentele Plenarei a III-a a C.C. al U.T.M. comitetul U.T.M. de la fabrica de piele și încălțăminte „Partizanul" din Bacău s-a îngrijit să reorganizeze și să întărească brigăzile de producție instruind periodic pe responsabilii acestora. În consfătuirile de producție

Cum se ocupă comitetele organizațiilor U.T.M. din întreprinderile orașului Bacău de activitatea brigăzilor de tineret

care se țin la două săptămîni, în baza planurilor de muncă ale brigăzilor, tinerii analizează modul cum își realizează fiecare sarcinile de plan ce-i revin, cum luptă pentru continua îmbunătățire a calității produselor. Acest lucru a făcut ca nici o brigadă din cele 8 să nu mai lucreze sub plan, iar tineri ca Mihai Relea, Constantin Chirilă, Moise Casapu, Constantin Stoleru și alții să se numere printre fruntașii fabricii în ceea ce privește calitatea produselor. Munca în colectiv a permis ca brigada de economii conusă de tînărul Constantin Ursu de la secția croit să dețină încă din primul trimestru al anului 1957 steagul de brigadă fruntașă pe fabrică. Semnificativ este însă și faptul că organizația U.T.M. de la fabrica „Partizanul" a reușit să transforme munca brigăzilor de tineret nu numai în colective închegate de muncă în comun, ci să le transforme și în școli puternice de educație socialistă a tinerilor, de educație în spiritul unei înalte conștiinciozități, a înaltei datorii față de muncă, față de avutul obștesc. Discuțiile în brigadă, analizele muncii și activității, criticarea oricăror manifestări de indisciplină, de nerespectare a sarcinilor de producție, a calității produselor, au ridicat nivelul muncii fiecărui tînăr din cadrul brigăzilor. De exemplu, la un moment dat planul de producție la secția croit era amenințat să nu fie îndeplinit din motive obiective. Atunci, „echipa de șoc" — brigada de la secția croit — a ținut imediat o consfătuire în care tinerii s-au angajat ca prin eforturi susținute, printr-o și mai bună organizare a locului de muncă să realizeze planul la timp. Și angajamentul a fost respectat.

De multă perseverență în organizarea și întărirea brigăzilor de tineret au dat dovadă și organizațiile U.T.M. de la fabricile

P. PALIU

(Continuare în pag. 3-a)

Festivitate consacrată împlinirii a 50 de ani de la nașterea lui Alexandru Sahia

La Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu" din Capitală a avut loc vineri seara o festivitate consacrată împlinirii a 50 de ani de la nașterea scriitorului Alexandru Sahia. Au luat parte academicienii Mihail Beniuc, prim secretar al Uniunii Scriitorilor și Geo Bogza, scriitori, critici literari, alți oameni de artă și cultură. A fost de asemenea de față scriitorul albanez Nonda Bulka, care ne vizitează țara la invitația I.R.R.C.S.

După cuvîntul de deschidere rostit de acad. Geo Bogza, publicistul George Macovescu a vorbit despre „Alexandru Sahia, ziarist luptător". Vorbitorul a evocat condițiile grele de muncă și luptă în care s-a format ca ziarist și scriitor Alexandru Sahia și activitatea desfășurată de acesta în conducerea revistelor progresiste „Bluze albastre" și „Veac nou" sau ca reporter în redacțiile diferitelor cotidiene din vremea sa. George Macovescu a subliniat mesajul înalt al scrierilor lui Alexandru Sahia, patriotismul fierbinte al scriitorului, calitățile lui deosebite de ziarist militant care și-a pus tot talentul în slujba clasei muncitoare.

Eugen Jebeleanu, membru corespondent al Academiei R. P. Romîne, a citit apoi un fragment din poemul său închinat scriitorului Alexandru Sahia, iar Mihnea Gheorghiu a citit pagini din scrierile lui Alexandru Sahia.

(Agerpres)

Declarația guvernului romîn în legătură cu nota guvernului grec din 18 septembrie a.c. în problema Ciprului

La 18 septembrie a.c. guvernul grec a transmis o notă guvernelor statelor semnatare ale Tratatului de Pace cu Turcia încheiat la Lausanne la 23 iulie 1923, printre care și guvernului R.P. Romîne. Nota guvernului grec se referă la faptul că „guvernul britanic, prin declarația sa din 15 august 1958, a anunțat hotărîrea de a proceda, începînd de la 1 octombrie a.c. la aplicarea în Cipru a unui nou sistem de administrație, care stabilește participarea la conducerea treburilor insulei a unui reprezentant al guvernului turc dispunînd de puteri politice și administrative importante". Nota arată în continuare că „acest fapt constituie o violare a anumitor obligații formale asumate de către Anglia și Turcia față de celelalte puteri semnatare ale Tratatului de la Lausanne".

Guvernul grec — menționînd în acest sens diferite prevederi ale susnumitului Tratat prin care Turcia renunță la drepturi și titluri de orice natură asupra teritoriilor care nu se mai aflau înlăuntrul granițelor ei la încheierea Tratatului — subliniază în nota sa că violarea regimului stabilit prin Tratat „creează drepturi pentru toate țările semnatare de a cere respectarea obligațiilor asumate".

În legătură cu nota guvernului grec din 18 septembrie 1958 amintită mai sus, guvernul Republicii Populare Romîne declară următoarele:

Poziția guvernului romîn în problema Ciprului, exprimată în repetate rînduri, este bine cunoscută și se întemeiază pe recunoașterea dreptului inalienabil al tuturor popoarelor la autodeterminare.

Călăuzindu-se după acest principiu fundamental guvernul și poporul romîn privesc cu profundă simpatie lupta eroică pentru libertate a poporului cipriot, care se află în tragica situație de a fi ultimul dintre popoarele europene supus unui regim colonial și căruia i se refuză dreptul legitim de a trăi în conformitate cu aspirațiile și interesele sale.

Guvernul R.P. Romîne consideră că menținerea poporului cipriot în această situație este nefirească și în contradicție cu principiile unanim recunoscute ale Cartei O.N.U., care prevăd în mod explicit dreptul popoarelor de a dispune de ele însele.

Vechea și bine cunoscuta politică bazată pe dictonul „dezbină și stăpînește", condamnată de istorie și discreditată în ochii popoarelor, este folosită de forțele interesate în menținerea dominației asupra Ciprului pentru a crea artificial o stare de tensiune între populația greacă și turcă din insulă

Această politică și-a găsit expresia și în noul sistem de administrație a insulei, în planul Macmillan, considerat de ciprioți ca un nou instrument politic îndreptat împotriva năzuințelor de libertate și de convețuire pașnică a întregii populații a insulei, precum și împotriva intereselor reale de bună vecinătate între poporul grec și poporul turc.

Planul Macmillan, care de altfel încalcă unilateral și prevederile Tratatului de la Lausanne, nu face decît să complice și mai mult rezolvarea problemei naționale a poporului cipriot. Pornind de la necesitatea strictei respectări a principiului dreptului la autodeterminare al popoarelor, guvernul R.P. Romîne consideră că toate actele și acțiunile internaționale care consacră stăpînirea colonială asupra insulei încalcă principii de bază ale dreptului internațional și ca atare împiedică rezolvarea justă a problemei Ciprului.

Ostilitatea și valul crescînd de proteste cu care a fost întîmpinat planul britanic atît în insulă cît și în Grecia unde au avut loc puternice acțiuni populare, dovedesc în mod convingător că nu aceasta este calea ce trebuie urmată pentru rezolvarea problemei naționale a poporului cipriot și că toate proiectele care ignorează năzuințele și sentimentele cele mai profunde ale populației insulei, nu numai că nu oferă posibilitatea soluționării acestei probleme dar aduc și prejudicii cauzei păcii.

Amploarea și importanța luptei de eliberare națională a poporului cipriot nu poate fi minimalizată sau prezentată ca rezultatul activității unui grup restrins de teroriști. Încercările care se fac în acest sens invederează o politică nefondată, nerealistă, menită doar să justifice politica de violență față de populația insulei, care în nici un caz nu poate duce la rezolvarea problemei Ciprului.

Nu întîmplător un numar însemnat de oameni politici engezi cu spirit realist, precum și numeroase cotidiene ale presei engleze atrag atenția asupra situației grave ce se creează în problema Ciprului în urma politicii actuale lipsite de orice perspectivă.

Guvernul romîn consideră că nu există nici o justificare pentru aminarea rezolvării problemei cipriote și că singura soluție rezonabilă este aceea de a se acorda neîntîrziat poporului cipriot atributele esențiale ale suveranității. Nici un fel de acte și planuri, izvorîte din interese egoiste de a impune popoarelor, indiferent sub ce formă, relații de aservire, nu mai corespund spiritului epocii noastre.

Poporul și guvernul romîn, care urmăresc cu atenție evenimentele din regiunea Balcanilor și a Mediteranei orientale, sînt interesate într-o reglementare pașnică a problemei Ciprului care să țină seama de dreptul populației insulei de a-și determina singură soarta. Exercitarea nestînjenită a acestui drept ar crea condiții pentru dezvoltarea liberă și pentru prosperitatea unui popor cu străvechi tradiții de civilizație și cultură, ar duce la înlăturarea unui permanent focar de incordare, contribuind astfel la întărirea păcii și colaborării între popoarele din această parte a lumii.

Citiți pagina 2-a

50 de ani de la nașterea lui Alexandru Sahia

Consfătuirea în domeniul problemelor economico organizatorice ale cooperativelor agricole de producție din țările membre ale C. A. E. R.

În conformitate cu planul de lucru al Comisiei permanente a C.A.E.R. de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii între 1 și 9 octombrie 1958, s-au desfășurat la București lucrările consfătuirii privind schimbul de experiență în domeniul problemelor economico-organizatorice ale cooperativelor agricole de producție din țările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La lucrările consfătuirii au participat delegați din: Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice. În calitate de observator a fost prezent reprezentantul Republicii Populare Democrate Coreene.

Consfătuirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie care a dat posibilitatea cunoașterii și schimbului reciproc al experienței înaintate în problemele economico-organizatorice, de organizare, normare și retribuire a muncii și de organizare a evidenței contabile în cooperativele agricole de producție din țările membre ale C. A. E. R. Participanții la consfătuire au vizitat cîteva unități agricole cooperatist-socialiste, unde au luat cunoștință de experiența și realizările obținute în acest domeniu în R.P.R.

În căutarea acului *din carul cu fîn*

FOILETON

Așteptase totul de la viață. A venit însă naționalizarea și tăticu a rămas fără făbricuță la bătrînețe. De atunci a căzut răpus de melancolie.

Domnul Silișteș se crede păzitorul deoarece dintr-o mie de lucruri bune pe care le vede în jurul său are atîta putere de selecție, atîta spirit de observație și atîta simț al relativității încît să mai poată găsi și un lucru prost. Chiar dacă neajunsul e minuscul, chiar dacă nu se vede cu ochii liberi nu se dă bătut.

E un om tare, știe să ia taurul de coarne, nu se descurajează în fața greutăților.

Dacă lipsa descoperită e foarte mică, nici o grijă, o mărește, dacă e trecătoare, nu-i nimic grav, o face permanentă, dacă pur și simplu nu există, nu așteaptă să-i pice din cer, mai găsește el ceva și-n piatră seacă.

Greu, greu, șontic, șontic, mai descoperă ceva, mai inventează, mai combină, o scoate la capăt. Nu mi-l amintesc niciodată să fi venit la locuința mea și să-mi spună: „N-am găsit acul în carul cu fîn". Face el pe dracu în patru.

Dacă vorbește despre o uzină nu pomenește de secțiile noi, de clubul nou construit, în schimb te informează că la bibliotecă e ceva cu totul și cu totul inadmisibil — există oameni buni un scaun cu trei picioare! — și ceea ce e de-a dreptul strigător la cer, portarul e bolnav de reumatism.

I-am admirat întotdeauna puterea de muncă, sincer vorbind, munceșe ca un diavol. Nu se simte liniștit pînă nu se întoarce acasă cu un scaun cu trei picioare, un portar bolnav de reumatism, un încasator care nu dă restul, o femeie care l-a bruscat în tramvai, o țeavă strîmbă sau un geam spart.

Cînd observă într-o uriașă uzină metalurgică nou construită cine știe ce neajuns neînsemnat, domnul Silișteș se luminează la față ca de o tainică bucurie. I-a venit inima la loc. Ura! A găsit o țeavă strîmbă! Nu-i mare lucru desigur, nu e cine știe ce... Ieri avusese o zi mai bună: găsise două țevi strîmbe și un lighean spart. Nu e mult, nu-și supraapreciază rezultatele, dar decît să se întoarcă acasă cu mîna goală, tot e ceva. La țeava strîmbă, ca pe-un prețios trofeu și umblă de colo pînă colo lăudîndu-se, cu ascuțitul său spirit de observație: „Ia uitați-vă, oameni buni, ce lipsuri intolerabile".

E ciudată într-un fel lumina triumfului care i se citește pe față și care însoțește un lung și întortochiat proces de cunoașteri și dibuiri. În desco-

(Continuare în pag. 4-a)

TEODOR MAZILU

În cinstea zilei de 7 Noiembrie, harnicii constructori ai Hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz se străduiesc să înainteze cît mai mult cu lucrările. Fotografia noastră reprezintă brigada de betoniști, condusă de tov. Constantin Antonoaia, la locul său de muncă.

O interesantă mașină mobilă de sudură de construcție romînească

Primele sectoare de linie ferată continuă prin sudare, fără joante, au fost realizate în trei stații de cale ferată de pe linia Coșlariu-Simeria. Lucrarea a fost executată cu ajutorul unei mașini mobile de sudură de construcție romînească. Mașina execută sudurile pe cale electrică, la presiune, avînd un randament de 2—4 rosturi sudate pe oră. Rezultatele în ce privește circulația trenurilor pe aceste linii sînt din cele mai bune.

În vederea extinderii acestui sistem de linii, cercetătorii de la Centrul de cercetări tehnice din Timișoara al Academiei R. P. Romîne, cu sprijinul cărora s-au executat primele lucrări, au proiectat un nou tip de mașină de sudat cap la cap, perfecționat.

In campania de însămînțări

TINERII din raionul Tg. Mureș pot aduce un aport mai mare

În raionul Tg. Mureș muncile agricole de toamnă sînt în toi. La însămînțările de toamnă în frunte se situează țăranii colectiviști și întovărășiți. Colectiviștii din Chinari și-au realizat în întregime planul la însămînțări, iar cei din Foi și Curteni în proporție de 93 și respectiv 86 la sută. La acest succes un aport însemnat au adus și organizațiile U.T.M. care îndrumate de organizațiile de partid au mobilizat tinerii la toate muncile legate de această campanie.

G.A.C.-urile și întovărășirile agricole au primit și anul acesta un mare ajutor din partea tinerilor mecanizatori de la S.M.T.-urile Tg. Mureș și Miercurea Niraj, care au dat o mai mare atenție organizării temeinice a activității brigăzilor de tractoare. La S.M.T. Tg. Mureș în frunte se situează brigada tînărului candidat de partid Komuveș Iuliu, care a deservit printre altele G.A.C.-urile din Curteni și Chinari.

Tractoriștii din brigada lui Komuveș Iuliu au lucrat bine și repede și în campania actuală, pînă în prezent realizînd planul în proporție de 51 la sută. În ultima decadă ei au realizat în medie 21,5 hantri pe tractor convențional, în loc de 18 hantri cît aveau planificat. Utemistul Iuliu Mezaroș, din această brigadă, a realizat 71 la sută din planul său pe campania de toamnă. Pînă în prezent S.M.T. Tg. Mureș a realizat 82 la sută din planul său de însămînțări de toamnă, executînd pe mari suprafețe semănatul în cruce al grîului.

Deși anul acesta reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole s-au executat cu mai multă grijă și capacitatea tractoarelor a fost mai bine folosită, au existat totuși staționări temporare, din cauza ritmului lent în care unele gospodării agricole colective și întovărășiri recoltează culturile de toamnă (porumb, sfeclă de zahăr etc.) Din această cauză, de pildă, în comuna Band tractorul deservit de Luca Alexandru a stat nefolosit 4 zile. Ulterior el a plecat la G.A.C. Căpuș (regiunea Cluj), pentru că la întovărășirile agricole din Band, Mărășești și Valea Rece nu s-a terminat recoltatul culturilor de toamnă. Același lucru s-a întîmplat și în G.A.C. Sîntana de Mureș, unde două tractoare au stat nefolosite două zile. Nu întîmplător G.A.C. Sîntana a realizat doar 39 la sută din planul său, iar G.A.C. Lăureni doar 32 la sută.

Față de această situație organizațiile U.T.M. din aceste gospodării și întovărășiri trebuie să acționeze pe loc, mobilizînd tineretul pentru a elibera rapid terenurile destinate însămînțărilor. Acțiunea aceasta ar fi de un ajutor prețios conducerilor gospodăriilor și întovărășirilor pentru a rezolva această situație dificilă.

Pe raion planul arăturilor de toamnă a fost îndeplinit pînă la 9 octombrie în proporție de 79,9 la sută, iar planul însămînțărilor în proporție de 67,9 la sută. Sînt însă comune ca Berghia, Ernei, Sîngiorgiu de Mureș, Band care au îndeplinit planul la însămînțări abia în proporție de 20—53 la sută. Faptul că aceste comune sînt codașe, se datorește și organizațiilor de bază U.T.M. care nu au luat măsuri eficace de mobilizare a tinerilor la toate muncile premergătoare arăturilor și însămînțărilor.

Ritmul muncilor agricole, în special în comunele rămase în urmă, atît la arat cît și la însămînțat, trebuie rapid intensificat. Organizațiile U.T.M. din aceste comune au datoria să desfășoare o intensă muncă politică și de mobilizare a tineretului pentru a grăbi strîngerea culturilor de toamnă, pentru a executa cît mai grabnic însămînțările, asigurînd belșugul recoltei din anul viitor.

ȘT. NEKANIȚKI

CULESUL *viilor*

Viile au făcut în anul acesta un tur de forță, înzestrîndu-ne cu o bogăție de struguri rar întîlnită. Nu binecuvîntarea lui Bachus, nici alte forțe n-au concurat la succesul acesta. Ceea ce a concurat la obținerea unei recolte bogate a fost priceperea viticultorilor noștri, muncitori și tehnicieni înarmați cu bogate cunoștințe de tehniciticultură și condițiile prielnice pe care le-a oferit clima din acest an. De aceea pastelul viilor intrate în toamnă cu frunze ruginite și cu struguri de chihlimbar are acum elemente în plus: veselia oamenilor bucuroși să se știe stăpînii unei asemenea bogății, neliniștea celor care trebuie să asigure depozitarea unei neașteptate cantități de vin, mulțimea fetelor venite să împacheteze strugurii pentru export, brigadieri agitați, maiștri de vinificație care-și fac socoteli noi și încă multe altele pe care numai cine n-a fost zilele acestea în podgorii nu le știe.

Anul acesta (și nu deloc întîmplător) entuziasmul culesului viilor i-a cuprins și pe orășeni. Sute de mustării s-au deschis la orașe (de la care nu lipsesc pastrama de capră, oala de pămînt și mămăliga).

Dar tabloul acesta e desigur o îndepărtată undă a ceea ce se întîmplă acum în podgorii.

În podgoriile Cladovei ard rugurile sărbătorești din coardă de viță uscată. Fetele și flăcăii s-au încins la joc, bătrînii împletesc clădării din struguri.

La Panciu, la Ivești, la Cotnari, la Odobești, la Țigănești (în Moldova) carele în care se leagănă cîte un poloboc umplut cu struguri și must se înșiruiesc pe drumurile viilor ducînd spre teascuri rodul viței de vie.

În viile gospodăriei de stat din

MIHAI CARANFIL

(Continuare în pag. 3-a)

50 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI ALEXANDRU SAHIA

UN SCRIITOR MILITANT AL PROLETARIATULUI REVOLUȚIONAR

Ori de cîte ori ne amintim de numele lui Alexandru Sahia, pe lîngă dragostea fierbinte și înalta prețuire cu care îi cinstim memoria și opera, ne încearcă și un firesc sentiment de regret. Scriitorul dăruit cu pasiune creării unei literaturi a proletariatului, a clasei muncitoare, ar fi împlinit la 11 octombrie, cincizeci de ani. S-a stins însă din viață prea devreme, copleșit de condițiile barbare ale societății burghezo-moșierești cînd nu împlinise încă treizeci de ani. Alexandru Sahia ar fi fost acum unul din cei mai de seamă scriitori ai poporului nostru care construiește socialismul, unul din cei mai talentați scriitori ai vremii noastre, ai frontului nostru literar realist-socialist. Cît a trăit Alexandru Sahia și-a închinat cu înflăcărare toate forțele sale luptei pentru dreptate și libertate, străduindu-se să făurească o literatură diametral opusă literaturii burgheze, o literatură inspirată și destinată luptei proletariatului. Opera sa se ridică pe un înalt piedestal prin conținutul ei ideologic și uman, prin profundele ei semnificații, prin forța realistă cu care zugrăvește viața de suferință și luptă a proletariatului nostru din întunecații ani dinaintea celui de-al doilea război mondial. În cei cîțiva ani de activitate, Alexandru Sahia a lucrat febril, cu intensitate, scriind schițe, nuvele, articole, reportaje, articole de ziar, articole de critică literară, străbătute toate de idealurile de luptă ale proletariatului.

Alexandru Sahia a fost călăuzit de ideile partidului clasei muncitoare, al cărui fiu devotat a fost tot timpul. Prin scrisul său a slujit cu credință partidului comunist pentru dărîmarea burgheziei și moșierimii, pentru făurirea unei vieți noi pentru cei ce muncesc. El a fost printre cei dintîi scriitori romîni care au vizitat Uniunea Sovietică în perioada construirii socialismului, și a vorbit tuturor despre măreția omului nou sovietic și a epocalelor lui realizări închinate înfrumusețării întregii omeniri. Cartea sa „U.R.S.S. azi" este o dovadă vie, grăitoare.

Pentru activitatea sa, Sahia a avut mereu de înfruntat teroarea aparatului de stat agresiv al burgheziei și moșierimii, a avut de îndurat multe suferințe. Dar niciodată nu a descurajat, nu a dat înapoi. A mers încontinuu pe drumul luminat de partid, de încrederea nețărmurită în dreptatea cauzei proletariatului. Idealul scriitorului se confunda cu idealul maselor. La 17 octombrie 1935, întrebat de ziarul „Facla" de ce scrie, Sahia dă acest răspuns pe deplin edificator: **„Nu scriu desigur să mă distrez. Ar fi o crimă lucrul acesta. Scrisul meu este o contribuție la eforturile de eliberare a maselor muncitorești. Idealul lor este și idealul meu".**

Alexandru Sahia a fost legat adînc de viață, a trăit viu în actualitatea vremii sale. Munca de gazetar și-a îndeplinit-o cu cea mai mare conștiinciozitate revoluționară, interesîndu-l toate problemele majore ale timpului, pătrunzînd adevărata esență a lucrurilor. La ziarul „Dimineața" el deținea rubrica intitulată „Tribuna muncitorească" în care aduce imagini dramatice din viața de suferință și luptă a proletariatului. Pentru redactarea acestei rubrici, colinda fabricile și uzinele, cartierele mărginașe, șantierele, culegînd aspecte importante, esențiale, sau primea în cămăruța sa redacțională grupuri de muncitori revoluționari, cu care stătea îndelung de vorbă, ascultîndu-le gîndurile și sfătuindu-se împreună asupra căilor de luptă. În 1934, la procesul ceferiștilor de la Griviță, ținut la Craiova, Sahia a asistat ca reporter. Eroismul muncitorilor, în frunte cu conducătorii lor, dîrzenia lor de luptă, dreptatea cauzei proletariatului, solidaritatea maselor, l-au impresionat profund pe Sahia, l-au apropiat și mai mult, pentru totdeauna de partid.

Ca fiu devotat al partidului comunist, Al. Sahia s-a străduit încontinuu să ducă în mase cu-

Desen de MERI DINU

vîntul și îndemnurile lui de luptă. Pentru a realiza aceasta, a întemeiat la 3 aprilie 1932 revista „Veac Nou", din care nu au apărut decît trei numere, fiind suprimată de cenzură. În primul număr al revistei, Sahia scrie în numele redacției: **„Înțelegem să ne adresăm în gazeta noastră, largilor mase populare și nu minorității omnipotente, să le fim cinstiți și fără părtinire adevărat purtător de cuvînt. Nu ne vom da înapoi întru îndeplinirea hotărîrii noastre, nici de la muncă fără preget, nici de la sacrificiu".** După încetarea apariției revistei „Veac Nou", Al. Sahia scoate la 5 iunie 1932 revista „Bluze albastre" care își propunea să răspîndească, în mijlocul maselor proletare cuvîntul de cultură și de lumină corespunzătoare luptei și năzuințelor lor. Prin revista „Bluze albastre", Al. Sahia milita deschis și cu fermitate pentru făurirea unei literaturi legate organic, individual, de lupta proletariatului, de năzuințele întregului popor muncitor, pentru o literatură profund realistă. În primul număr al revistei „Bluze albastre", Sahia scria: **„Ca orice element realmente vital, arta nu-și poate avea rădăcinile decît în viață, să întrupeze viața, să se adreseze vieții. Atîta vreme cît viața este o luptă, atîta vreme cît omenirea întreagă este vrăjmășită în două tabere fundamental adverse, cînd conflictul dintre ele a atins punctul culminant nu se poate vorbi despre o artă „pură", fără preocupări sociale, fără atitudini. În asemenea condițiuni, cei care vor să trișeze spunînd că fac literatură pură fără interes actual, cu preocupări „externe" și „abstracte" nu sînt decît reprezentanții în artă ai acelora care sînt mulțumiți cu actuala situație, ai profitorilor.**

Fixați de cealalată parte a barricadei, înțelegem să facem adevărată artă, literatură a realității groaznice, mascată prin multiplele legende și teorii care au dăinuit prea mult. Literatura activistă, literatura critică, literatura proletară își face la noi prin „Bluze albastre", primii pași".

Literatura pe care Al. Sahia o preconiza în mod teoretic, a fost creată de el însuși. Nuvelele sale, scrise într-o perioadă de dominare a literaturii decadente burgheze se așează lîngă cele mai de seamă opere ale scriitorilor noștri progresiști create în aceeași perioadă. Nuvelele lui Al. Sahia sînt pătrunse de suflu revoluționar, de forță critică și demascatoare, sînt scrise de pe pozițiile de clasă ale proletariatului, sub lumina partinității. Al. Sahia a zugrăvit în imagini impresionante exploatarea clasei muncitoare de către burghezie și moșierime în „Uzina vie" și „Revoltă în port", a descris episoade dramatice din viața de chin și mizerie a țărănimii sărace („Ploaie în iunie"), a denunțat monstruozitatea rasismului propagat în orînduirea burgheză („Șomaj fără rasă"), a condamnat războiul și urmările lui nefaste („Întoarcerea tatei din război") și („Pe cîmpia de sînge a Mărășeștilor"), a criticat armata burghezo-moșierească („Moartea tînărului cu termen redus").

Prin nuvelele „Uzina vie" și „Revoltă în port", Al. Sahia a introdus pentru prima dată în literatura romînă pagini de profund realism inspirate din viața clasei muncitoare. Bun cunoscător al realităților, călăuzit de ideile luminoase ale partidului comunist, identificîndu-și idealul său cu idealul maselor muncitoare, Al. Sahia a reușit să creeze nuvele de largă forță emoțională, de profundă veridicitate, străbătute de năzuințele de luptă ale proletariatului. Prin nuvelele „Uzina vie" și „Revoltă în port" întîlnim pentru prima dată în literatura noastră figuri de muncitori conștienți, dîrzi, cu încredere în dreptatea cauzei clasei lor, cu privirile îndreptate cu hotărîre spre viitorul luminos. Filip, din „Uzina vie" este un astfel de personaj. Cînd podul rulant cade peste cuptorul cu plumb topit, el sare primul spre a-l salva pe Bozan. Cînd patronul refuză să-l ajute pe Bozan, pe motivul exprimat cu brutalitate și sadism că „fabrica nu dă și picioare", Filip organizează, din spirit de solidaritate muncitorească, greva, în care luptă cu sacrificiul vieții sale. Ca și Filip este și Rogoz, președintele comitetului de fabrică. Cînd patronul refuză să-l ajute pe Bozan, Rogoz declară: **„Iată deci cum legea asigurării celor ce cad jertfă muncii este simplă minciună, ca și toate legile burgheziei. Hotărîrea comitetului nostru este să părăsim lucrul și nu-l vom reîncepe decît atunci cînd stăpînii vor face așa cum cerem noi. Singurul mijloc de salvare, pentru momentul de față nu este decît greva. Ei trebuie să înțeleagă odată pentru totdeauna că forța brațelor noastre întrece forța tuturor motoarelor, noi sîntem adevărata uzină, sîntem uzina vie".** Un muncitor conștient, dîrz, cu claritate de concepție și tactică revoluționară este și Mihail din nuvela „Revoltă în port". Acesta le arată muncitorilor care este calea de luptă: **„Orice mișcare de revoltă în rîndurile muncitorești nu poate să aducă decît bine cauzei proletare. Trebuie însă să ne organizăm. Cu cît lupta se va da mai organizat, cu atît triumful va fi mai sigur și mai apropiat!".**

Al. Sahia a privit cu încredere în viitor, în lumina viitorului socialist, a crezut cu tărie într-o lume nouă, mai bună, a luptat prin scris și prin faptă pentru cucerirea ei. Viața liberă și fericită spre care a năzuit întotdeauna cu pasiune, o trăim noi astăzi. Pentru făurirea unei astfel de vieți, s-a trudit și s-a sacrificat Alexandru Sahia. Acum, ca și întotdeauna, Alexandru Sahia va rămîne pentru noi un chip luminos, înconjurat de toată recunoștința, dragostea și cinstirea noastră.

TEODOR VIRGOLICI

Luptătorul comunist

Dacă Sahia nu ar fi murit la nici trei decenii împlinite, ar fi avut astăzi cincizeci de ani! Aniversarea aceasta are în ea ceva sfîșietor, nespus de trist și de emoționant. Cum s-ar fi dezvoltat talentul, cu totul remarcabil, al acestui militant de partid și excepțional artist al cuvîntului? Cîror eroi ai lumii muncitoare le-ar fi dăruit el puterea eternității, a permanentului imbold în construirea unei lumi noi? Ce cărți ar fi scris?

La jumătate de veac de la apariția lui în lume, bucuria de a-l fi avut în mijlocul nostru se împletește cu durerea de a-l fi pierdut atît de repede.

Numele lui Sahia răscolește pentru mulți din generația noastră amintiri care nu se pot șterge. Pentru autorul acestor rînduri Sahia înseamnă în primul rînd Griviță, lupta cu răsunet internațional a ceferiștilor, masacrul înfiorător care a curmat cîteva sute de vieți, dar nu a curmat avîntul revoluționar al clasei noastre muncitoare. Sahia îmi amintește de gazetarul comunist, apărător al nobilului îndemn dăruit de eroii Griviței.

În locuința lui N. D. Cocea aflată la etajul de sus al unui bloc din Piața Rosetti, l-am revăzut pe Sahia, pe care, fugar, îl cunoscusem încă din 1932. Eram foarte tînăr și-i priveam cu infinită admirație, cu respect și timiditate pe acei oameni adunați în casa lui Cocea, pentru una din misiunile grele ale acelui an: mobilizarea opiniei publice din straturile sociale cele mai diferite, în apărarea conducătorilor ceferiști. Participanții la această dificilă întreprindere, îmi apăreau în ipostaza unor Prometei, lipsiți de teama caznelor posibile. Acesta era sentimentul care mă domina, ori de cîte ori l-am întîlnit pe Sahia. Cu o singură rezervă. El nu furase flacăra de nicăieri. Era însăși flacără și lumină, desprinsă din vîlvătaia revoluționară a timpului.

Îl văd și acu, în boxa lui redacțională, de la etaj, din clădirea ziarului „Dimineața". Scriu „boxă" pentru că nu găsesc alt cuvînt pentru spațiul meschin și inospitalier, cu aer irespirabil, în care ani de zile a trebuit să muncească în schimbul unei răsplăți materiale derizorii. În cameră era o masă de brad, neacoperită și cîteva scaune. Pe Sahia îl puteai întîlni aici mai ales în orele tîrzii ale serii. Ziua mergea prin fabrică, lua parte la adunări sindicale, stătea de vorbă cu muncitorii, iar seara „începea lucrul", redacta rubrica „Tribuna muncitorească" a ziarului. De modeste dimensiuni, atît cît dictau interesele patronilor „Dimineții", rubrica apărea de cele mai multe ori după îndelungi tergiversări, insistențe ale redactorului și, nu odată prin șiretenie, cu concursul muncitorilor tipografi și încălcarea directivelor conducerii.

La această epocă pomeții obrazului prelung și slab al lui Sahia, erau acoperiți de petale trandafirii. Cînd ridica privirea, de pe masa la care lucra, dincolo de lentilele ochelarilor te întîmpinau doi ochi a căror singură culoare, de care mi-aduc aminte, era blindețea. Nu pot uita acești doi ochi în care generozitatea și hotărîrea de luptă erau amestecate cu sfiala și cu o undă de nesfîrșită tristețe. Nu trebuie înțeles prin aceasta că Sahia era un om care se refuza veseliei. Rîdea ușor și din toată inima, dar niciodată zgomotos. Pomeții i se înroșeau și toată făptura lui împrăștia puritate și căldură.

Cînd a văzut apelul în sprijinul muncitorilor ceferiști, zecile de semnături ce-l însoțeau, a căzut pe gînduri. Îi fusese comunicată dorința partidului, ca să facă tot ce era posibil pentru ca această acțiune să fie cunoscută. Iar el, numai cu o seară înainte, se certase cu „patronul" pentru spațiul cîtorva modeste informații suplimentare la rubrica „Tribuna muncitorească".

Sahia se uita la apel gînditor și tăcea. Pe un colț de scaun, cu sufletul la gură, așteptam răspunsul. Tăcerea prelungă a fost întreruptă de doi muncitori care au intrat. Erau „corespondenții" lui Sahia, tovarăși care îi aduceau, în orele de seară, informații, doleanțe, proteste împotriva exploatării. Sahia a păturit apelul, l-a pus în buzunar și a spus doar atît: „Va apare!".

A trecut o zi, au trecut două și pe urmă trei. În fiecare dimineață deschideam ziarul cu emoție de nespus. Apelul nu apărea.

În cele din urmă, după o săptămînă, a apărut o informație cu privire la apel, sub un titlu care atrăgea atenția, împreună cu semnăturile cetățenilor care își manifestau public simpatia pentru lupta ceferiștilor, speranța în reușita sacrificiului lor plin de nobleță morală. Dar fără Sahia, această simpatie și speranță nu ar fi ajuns la cunoștința cititorilor ziarului.

Și pentru că am amintit de Griviță trebuie să atrag atenția asupra unei zguduitoare prevestiri prezentă în opera lui Sahia. În 1932 în revista „Bluze albastre" apărea nuvela „Uzina vie" cu eroi de neuitat ca Filip și Bozan, constructori de locomotive. Proiectați tot ce se petrece în cadrul restrîns al nuvelei pe imensul fundal social al anului 1933 și veți afla în proza lui Sahia anticiparea evenimentelor care s-au petrecut în februarie 1933. Cum de a fost posibilă o astfel de profeție artistică? Fără îndoială Sahia a fost un vizionar în accepția lucidă și rațională a noțiunii, har pe care nu i l-a dăruit natura, dar pe care și l-a format el singur, cu trudă și stăruință în contact direct și permanent cu oamenii muncii. El a trăit cu intensitate, ca pe propria lui viață, existența de mizerie și exploatarea, dar și de revoltă și mari aspirații sociale a muncitorilor. În Sahia răsună armonios, ca într-o imensă scoică marină, vuietul epocii lui și marele cîntec de biruință al proletariatului revoluționar.

ION VITNER

Una din coperțile cărții lui Sahia „U.R.S.S. azi" (după macheta originală).

CLUBUL *copiilor* *)

Cînd am auzit pentru prima dată în Uniunea Sovietică, pronunțîndu-se cuvintele de „Clubul copiilor" m-a cam pus pe gînduri.

Noțiunea cuvîntului de „club" o aveam destul de precizată. În țară treceam în fiecare zi pe lîngă „Clubul artistic", „Clubul Averescan", tripouri în toată regula, unde nu se joacă decît cărți.

Dar „Clubul copiilor"?

Eram în Leningrad. Se înserase bine și mă întorceam către casă. În dreptul unei clădiri mari, cu grilaj de fier, intrau copiii grupuri, grupuri.

— Unde vă duceți? Faceți cursuri seara?

— Nu, mergem la club.

Am intrat și eu. M-a întîmpinat o doamnă între două vîrste și cu șort bleumarin. După ce i-am explicat cine sînt și ce doresc s-a oferit să mă conducă. Prima sală era pentru șah. Vreo cincisprezece perechi, la măsuțe mici de cîte două persoane — jucau șah. Un profesor bătrîn se plimba printre ei. Într-altă sală impresionant de mare, două profesoare tinere predau cursuri de balet. Fete și băieți executau în ritmul muzicii de pian, figurile explicate de maestre. Sala de dans corespundea cu altă sală mai mică unde se lucrau păpușile pentru teatrul de copii. Fiecare club de copii trebuie să aibă trupa lui de marionete. În genere, acest teatru de copii este o șarjă la adresa capitalismului, a preoților, a țarului sau a vechilor generali. Lîngă sala păpușilor, sala de cinematograf. Un public pitic, fetițe și băieți, urmărea cu înfrigurare filmul în care se arăta salvarea de către aviatorii sovietici, întreg echipajul „Celeiuskin". Cînd un aviator ridica de pe gheață cîte un naufragiat, copiii izbucneau în ropot de aplauze și strigăte de ura.

Secția tehnică

Trecem în secția tehnică. Este un atelier mecanic. Pe pereți sînt înșirate instrumentele tuturor branșelor tehnice, desene de aparate, fotografii de mașini. Este sala unde se primesc copiii care vin pentru prima oară la club spre a se familiariza cu chestiunile tehnice. Toți aci sînt primiți și cei care vin cu aparate construite la ei acasă și le aduc spre a fi controlate sau apreciate. În ziar zilnic se publică adresele „Stațiunilor tehnice pentru copii". Apeluri către ei, îndemnuri ca toate jucăriile, micile motorașe pe care le construiesc singuri acasă, să treacă cu ele și pe la club spre a fi văzute în atelier de către maistru.

. . . . . .

Atelierul de aviație este însă surprinzător. Tot plafonul este încărcat cu modele de motoare. Unele elice se învîrtesc în plină viteză. Pe un perete din fund stă scris cu litere mari: „Recordul mondial a fost bătut de către tovarășul Ziurin. Avionul său model a zburat în 27 de minute 2.020 metri".

. . . . . .

În sală, se lucrează la trenuri aeriene. Un tren este gata și aleargă vertiginos într-un cerc. Ochii micilor lucrători îl urmărese cu oprindere. Din cînd în cînd zvîrle privirile către mine, dornici să spună „vezi, noi l-am făcut!".

Copiii au la dispoziție absolut tot ce le trebuie pentru experiențele lor. Au motoare veritabile, transformatoare, dinamuri, curenți cu tensiune pînă la 40.000 volți.

...Vara, copiii sînt scoși în marginile orașelor, merg prin colhozuri, unde își stabilesc cîmpul „politehnic".

. . . . . .

Astfel ei cresc în mijlocul unei vieți noi, unde învață să fie liberi și practici. Copilul în Uniunea Sovietică este tratat ca un om mare, ca un cetățean conștient și se discută cu el ca de la egal la egal. Așa am văzut din atitudinea profesorilor din „Clubul copiilor", așa am văzut la Vasile Ivanovici, marinarul cu gura de balenă, din malul Volgăi.

De vorbă cu un copil în parc...

* Fragment din volumul „U.R.S.S. azi" de Al. Sahia.

SAHIA *în lumina unor documente*

Cu interes și pietate am cercetat, recent, un teanc de hîrtii, — inedit și scump patrimoniu documentar — rămas de la Alexandru Sahia. E tot ce a reușit sălbaticilor descinderi cu care, poliția vechiului regim, a terorizat familia și pe cei cîțiva prieteni ai scriitorului. O seamă de manuscrise, acte, fotografii, scrisori...

Numele lui Sahia ne sugerează imaginea unui erou frumos și tînăr, chipul unui luptător pentru care noțiunea de bătrînețe este incompatibilă.

Frămîntat și febril, năzuind către marile idealuri de luptă ale clasei muncitoare, Sahia propovăduia un crez nou pentru oamenii de cultură: *numai lupta alături de popor poate genera biruința socială.*

Deci nu izolări spectaculoase în turnuri de fildeș. Nu tendințe și poze grave. Nu atitudini teribiliste de intelectuali *cu cheie*... Ci alăturarea cărturarilor și artiștilor de masă! Luminarea și călăuzirea lor, sub conducerea partidului clasei muncitoare.

★

Răsfoind hîrtiile de care vorbeam, te dumirești că un singur document chiar, poate lumina frumusețea chipului moral al acestui scriitor înaintat al poporului nostru. Așadar, pentru început, să transcriem, cuvînt cu cuvînt, epistola trimisă de *un grup de muncitori*, tatălui lui Alexandru Sahia, la numai cîteva zile după moartea acestuia:

„18 VIII. 937, București

Domnule Stănescu,

Cu prilejul pierderii fiului dumneavoastră Alexandru, noi, un grup de muncitori din Capitală, vă rugăm să ne primiți alături de cei care deplîng sincer această dureroasă pierdere.

Facem aceasta, gîndindu-ne la ceea ce a fost pentru noi, Alexandru Sahia.

Cînd nu mai puteam suferi condițiunile mizerabile în care munceam, cînd nu mai puteam suferi mizeriile patronilor și a legilor lor, cînd nu mai puteam suferi scăderile continui și sub diferite forme a salariului nostru, cînd nu mai puteam face față scumpetei, ne îndreptam pașii ducîndu-i o jalbă, lui Alexandru Sahia.

Dacă ar fi fost numai înregistrarea jalbei la ziar, încă ar fi meritat simpatia noastră totală. Dar el nu a făcut numai asta. El se interesa mult, de apropo, despre viața noastră, despre necazurile noastre, cît și despre cerințele noastre.

El ne dădea sfaturi, curaj, ne dădea speranță în zile mai bune, zile, pe care, el, fiind mai învățat, a putut să le prevadă. Făptura lui arăta în totul ceea ce el voia să ne spună nouă.

Nu era un simplu funcționar de la gazetă, care înregistrează jalbele poporului, ci în tot timpul, a stăruit să arate tuturor, că el însuși fiind un fiu din popor, se solidarizează cu cerințele acestuia, că merge cu curaj, alături de aceștia, în lupta silnică împotriva boierilor trîntori care nu vor să dea dreptul muncitorilor de la oraș și sat să-și facă o stare mai bună.

Așa l-am cunoscut noi pe Sahia, așa îl vom păstra în inimile noastre și tot așa îl vom transmite celor care vin pe urmă. Nu un funcționar, ci un tovarăș de muncă, un tovarăș de suferințe, un tovarăș de luptă, pentru bunăstarea tuturor celor ce muncesc, cu brațele sau cu mintea, la oraș sau la sate".

Documentul, scris pe o biată filă de caiet, lămurește clar legătura sufletească dintre Sahia și oamenii din popor.

El a dus această luptă cu orice risc, dăruindu-se din toată inima, fără rezerve. Iată cum răspundeau patronii gazetei unde lucra.

„Adevărul"
S.A.

„Institut de editură și arte grafice"

„București, 1 decembrie 1936

Domnului Alexandru Sahia — Loco.

În urma hotărîrilor luate, din motive de ordin bugetar, ne vedem siliți a renunța pe viitor la prețioasa dumneavoastră colaborare, — considerîndu-vă, cu începere de astăzi, în preaviz legal".

★

Acum, alte documente de ordin mai intim. Cîteva citate din corespondența lui:

„De cîteva zile am intrat în spitalul militar. Am slăbit grozav. De 6 zile îmi dau numai lapte, însă e apă „goală". (O carte poștală adresată unei surori a lui, cu data: „Spitalul militar, 20.IV.921.").

„...Să-mi trimeți o pereche de mănuși de care am mare nevoie. Dimineața e foarte frig... O să-mi degere mîinile..." (Dintr-o scrisoare adresată aceleiași surori, la 11. oct. 1926)

„...Din cauza bolii am rămas în urmă cu cursurile și trebuie să-i ajung pe ceilalți, căci se apropie examenul..." (Craiova, 2 mai 1926).

„...Am atît de scris!... Mă culc pe la 12 și mă scol la 4 dimineața... Eu am acum doar două cămăși". (Craiova, 10 mai. 927).

„...Clasa 8-a nu mi se mai dă voie să o mai dau, din anumite cauze; așa că o să urmez la București..." (Acele *„anumite cauze"* sînt protestele pe care elevul Sahia Alexandru cuteza să le ridice împotriva detestabilului tratament la care erau supuși elevii la liceul militar. (Craiova 29. V. 927)

Să recapitulăm foarte pe scurt... Bolnav în spital, i se dă, în loc de lapte, apă *goală*... Îi degeră mîinile din lipsa mănușilor... Citește mult... Doarme patru ore pe noapte... Are doar două cămăși... Învață mereu...

Tipica viață a intelectualului romîn de pînă acum cinsprezece ani! Lipsuri, suferințe, permanenta presiune a burgheziei pentru a-l face să-și trădeze idealurile.

Dar, în fața tuturor durităților, Sahia nu a cedat. Supus privațiunilor de care, omul de atitudine și condei nu era niciodată cruțat în vremea cealaltă, Sahia a scris pagini ce înseamnă documente unice care, în literatura noastră, constituie borne de hotar ce despart două lumi.

Punem capăt acestor rînduri, cu o altă scrisoare, de asemenea inedită a unui muncitor redînd dragostea și recunoștința cu care a fost urmată lupta lui — dovadă că sacrificiile lui n-au fost zadarnice.

„București 13 august 1937

Îndurerată familie

Conștient de aspirațiile și lupta căruia i s-a dedicat, pentru descătușarea noastră, tovarășului erou Alexandru Sahia îi aduc ultimul salut frățesc și iau parte, ca de altfel toată muncitorimea, cu toată durerea la pierderea în veci neconsolabilă atît pentru domnia voastră cît și pentru clasa muncitorească ce nu-l va uita niciodată".

Iată ce minunate lucruri dezvăluie despre omul, scriitorul, luptătorul comunist Sahia chiar puținele documente care ne-au rămas de la el!

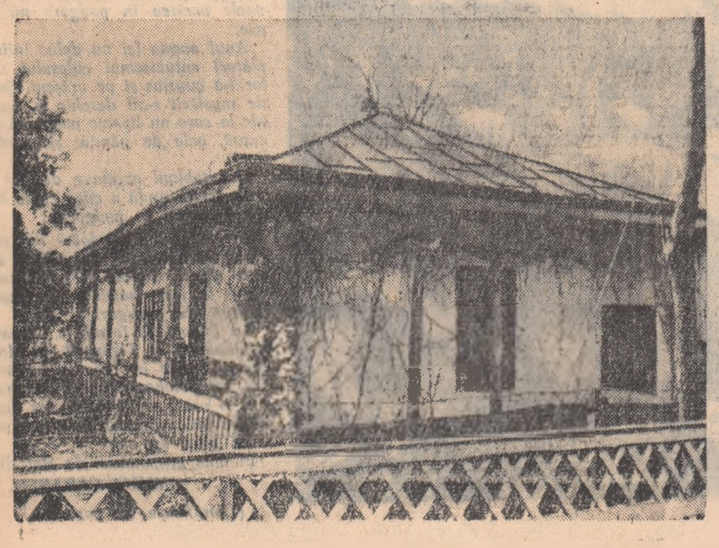

Casa în care s-a născut Sahia

Să discutăm despre TINERETE EDUCAȚIE RĂSPUNDERI

Cînd privim cu pasivitate *ABATERILE DE LA* morala comunistă

Acum cîtva timp a apărut la această rubrică un articol intitulat: „Dragoste adevărată — nu ușurință și goană după zestre". Am citit cu indignare relatările despre faptele nedemne ale unor studenți din institutul nostru, despre atitudinea lor imorală. Felul în care privesc dragostea, prietenia — aceste sentimente nobile, profunde, care-i leagă pe oameni în viață și în lupta de construire a unei lumi noi, socialiste — dezvăluie în comportarea acestor tineri, rămășițele putrede ale trecutului, influențele ideologiei burgheze în care orice sentiment este prefăcătorie, totul este bazat pe interese meschine, murdare.

Studentul Ivan și-a întemeiat căsnicia nu pe un sentiment de dragoste trainic, curat, capabil să-i înfrumusețeze viața, să-i înaripeze în muncă, în viața socială. El a privit căsătoria ca un tîrg murdar, continuîndu-și mai departe viața imorală. La fel și Adriana L. privind cu ușurință viața, bătîndu-și joc de orice sentiment, ea s-a prefăcut, a înșelat și s-a înșelat tot timpul ducînd o viață degradantă, străină moralei noastre comuniste, pătînd numele de tînar și de student.

Sînt una din cele peste 2000 de studente ale institutului nostru. Comportarea nedemnă a acestor studenți, străină profilului moral al studentului comunist, ne umple de indignare, aruncă o pată urîtă asupra întregului nostru colectiv. Deși nu sînt colegă de facultate cu Adriana L. o cunosc din timpul cînd locuiam în același cămin. Ne erau cunoscute tuturor comportarea ei ușuratică, îmbrăcămintea ei ieșită din comun, cosmopolită, limbajul ei trivial, mahalagesc.

Ce este mult mai rău, este faptul că atît eu, cît și zecile de colege ale mele și ale ei din institutul nostru, cu care a locuit în cămin ne-am exprimat nemulțumirea față de atitudinea ei degradantă numai personal, fiecare în felul ei, dar fără a lua o atitudine combativă, fermă, împotriva unor asemenea manifestări în colectivul nostru de cămin. Știam că Adriana L. vine la ore tîrzii, de fiecare dată condusă de alți și alți bărbați, că lipsește nopțile din cămin, că în camera ei este un element dizolvant, scandalagiu. Ne-am mulțumit doar cu o măsură disciplinar-administrativă de mutare dintr-o cameră în alta. Problema de fond n-am rezolvat-o, însă Adriana L. a rămas aceeași fată ușuratică.

Am întîlnit-o mai departe și de fiecare dată purtarea ei îmi întărea convingerea că Adriana L. a apucat pe panta descompunerii morale. De fiecare dată mi-am dat seama că în locul unui ideal sincer, plin de seninătate și curățenie sufletească, de muncă serioasă și sîrguincioasă, pusă în slujba cauzei noastre comune — construirea socialismului, Adriana L. a ales calea unei vieți lipsite de răspundere și demnitate. Noi, colegele ei de cămin, am înregistrat asta ca un fapt divers, neplăcut bineînțeles, dar n-am pus-o niciodată în discuția colectivului, nu i-am arătat niciodată hotărît că drumul pe care a apucat este un drum greșit și străin nouă, că tinerețea nu înseamnă viață ușuratică și desfrîu. Același lucru l-a cunoscut și organizația U.T.M. a anului său de studiu, comitetul U.T.M. pe facultate și institut. Cu toate că Adriana L. nu este utemistă, organizația U.T.M. avea datoria să se preocupe de viața ei în clipa cînd a văzut că ea compromite onoarea institutului nostru. Organizația U.T.M. n-a făcut din acest caz, ca și din altele asemănătoare, care mai există din păcate în institutul nostru, o problemă importantă de educație, de conduită morală. Nici după apariția în organul central al Uniunii Tineretului Muncitor a articolului care demasca comportarea rușinoasă, nedemnă a celor doi sutdenți noi n-am luat poziție combativă față de asemenea abateri grave.

Mai există în institutul nostru unii studenți și studente — e drept puțini la număr — a căror comportare este străină moralei noastre, care-și bat joc de calitatea de student, de tinăr. Atitudini nedemne, influențe ale concepției burgheze despre viață, manifestate prin comportarea lor ușuratică în muncă, în dragoste, în prietenie dovedesc și alte studente din institutul nostru ca: Rodica Popescu, Ecaterina Ciobanu, Ecaterina Zamfir, Eugenia Voicu, Paula Berehol. Aceste cazuri și altele de cras liberalism au fost posibile datorită muncii slabe de educare pe care au desfășurat-o organizațiile U.T.M. din întregul institut, care nu și-au pus serios problema de a analiza temeinic orice abatere, cît de mică, de la morala comunistă.

Este timpul să deschidem în adunările generale U.T.M. o discuție mai largă despre atitudinea morală a unor studenți, care pătează prin comportarea lor onoarea de student crescut de regimul nostru democrat-popular. În facultățile noastre marea majoritate a studenților privesc și înțeleg sentimentele de prietenie și dragoste ca sentimente ce-i înalță pe om, ce-i ajută să se realizeze în munca și lupta de construire a vieții noastre noi. Împotriva putredelor concepții despre viață care se mai vădesc în comportarea unor studenți trebuie să luăm o atitudine hotărîtă, combativă, necruțătoare. În curînd va avea loc adunarea generală U.T.M de analiză a muncii noastre în lumina documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie a.c. Va trebui să dezbatem cu toată maturitatea, activitatea noastră, să punem hotărît în discuție orice abatere de la morala noastră comunistă, orice manifestare de liberalism. Neseriozitatea în prietenie, în dragoste, în felul de a te îmbrăca, dansa nu sînt lucruri minore pe lîngă care să trecem nepăsători. Ele sînt fațete ale unei concepții de viață străină nouă, străină majorității studenților noastre.

Partidul a creat toate condițiile de viață și de studiu pentru ca în anii de învățătură să ne pregătim temeinic pentru a deveni cadre de nădejde, specialiști cu o înaltă calificare, capabile să răspundă sarcinii de construcție a socialismului în patria noastră, acolo unde vom fi trimiși să muncim, unde va fi nevoie de noi. Organizația U.T.M. din Institutul nostru are datoria să dezbată și să curme din rădăcină toate actele de liberalism, să lupte împotriva oricărei abateri de la morala noastră comunistă, să-și intensifice munca politică pentru educarea comunistă a studenților, pentru formarea viitorilor specialiști conștienți de menirea lor.

STELA RADUCANU
studentă anul IV Facultatea de medicină generală.

Colectivul artistic al întreprinderii „Teba" din orașul Arad format dintr-un mănunchi de tinere talente ale colectivului de muncă al acestei întreprinderi, este cunoscut și apreciat de publicul spectator din orașul și satele din apropierea Aradului. În fotografie: Echipa artistică de dansuri populare în timpul unei repetiții.

Luna MARII PRIETENII

Vizitele oaspeților sovietici

În cursul zilei de vineri, membrii delegației sovietice care se află în țara noastră cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, au început vizitele în țară.

G. G. Sotnikov, vicepreședinte al Consiliului economiei naționale a orașului Moscova, vicepreședinte al conducerii Asociației de prietenie sovieto-romîne, conducătorul delegației, și Evghenia Grigorievna Soroceanu, președinta colhozului „Viață Nouă" din R.S.S. Moldovenească, însoțiți de tov. Ion Moraru, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., au fost oaspeții oamenilor muncii din Timișoara.

La sosire în gara Timișoara, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii Ion Gluvakov, membru al C.C. al P.M.R., secretar al Comitetului regional Timișoara al P.M.R., dr. Melania Crețu, vicepreședintă a Sfatului popular orășenesc Timișoara, Vasile Roșu, secretar al Consiliului regional A.R.L.U.S., reprezentanți ai organizațiilor de masă, oameni de știință, artă și cultură din localitate.

În cursul dimineții G. G. Sotnikov și Evghenia Grigorievna Soroceanu au vizitat Muzeul Banatului din localitate și au avut o întîlnire cu membrii Comitetului executiv al sfatului popular regional. După amiază, oaspeții sovietici au vizitat gospodăria agricolă colectivă din comuna Orțișoara, iar seara au asistat la spectacolul cu baletul romînesc „Haiducii", prezentat de colectivul Operei de stat din Timișoara.

A. V. Reabinin, prim-secretar al Comitetului raional Sverdlovsk din Moscova al P.C.U.S. și artista Roza Ivanova Makagonova au sosit vineri dimineață la Cluj.

În gara Cluj, oaspeții sovietici au fost întîmpinați de tovarășii Luk Francisc, membru al Biroului Comitetului regional Cluj al P.M.R., Ion Cristuțiu, secretar al Comitetului orășenesc Cluj al P.M.R., Gh. Neamțu, vicepreședinte al sfatului popular regional, prof. Al. Roșca, vicepreședinte al Consiliului regional A.R.L.U.S., de oameni de artă și cultură și de numeroși oameni ai muncii romîni și maghiari din localitate. În cursul după amiezii A. V. Reabinin și Roza Ivanova Makagonova au vizitat Grădina Botanică din localitate.

A. V. Reabinin, prim-secretar al Comitetului raional Sverdlovsk din Moscova al P.C.U.S. s-a întîlnit apoi la Comitetul regional Cluj al P.M.R. cu activiști ai comitetelor regional și orășenesc de partid.

Artista Roza Ivanova Makagonova s-a întîlnit la Teatrul Național cu artiști ai teatrelor și operelor romîne și maghiare din Cluj.

CONFERINȚA DE PRESĂ

a delegației oamenilor de cultură care au participat la sărbătorirea „Zilelor culturii romînești" în R.S.S. Ucraineană

Vineri la amiază, la Consiliul General A.R.L.U.S., membrii delegației oamenilor de cultură din țara noastră care au participat la sărbătorirea „Zilelor culturii romînești" în R.S.S. Ucraineană au împărtășit reprezentanților presei din Capitală impresii din vizita făcută în R.S.S. Ucraineană.

La conferința de presă a fost de față K. Litvin, președintele conducerii Asociației ucrainene pentru relațiile culturale cu străinătatea (V.O.K.S.) care ne vizitează țara la invitația A.R.L.U.S.-ului.

Luînd cuvîntul, acad. N. Gh. Lupu, conducătorul delegației, a subliniat cordialitatea cu care au fost primiți membrii delegației în toate localitățile vizitate. Membrii delegației noastre, a spus vorbitorul, au luat cuvîntul la numeroase mitinguri, au făcut expuneri privind probleme de specialitate, au avut numeroase întîlniri cu oameni de știință și de artă, cu tehnicieni, muncitori și colhoznici, cu scriitori, ziariști, cadre didactice. Delegația a vizitat orașele Kiev, Harkov, Stalino, Dniepropetrovsk, Zaporojie, Simferopol, Ialta, Cernăuți, Odesa, Kerson, întreprinderi metalurgice, hidrocentrale, colhozuri și sovhozuri, expoziții, muzee etc. Oamenii muncii ucraineni au manifestat un mare interes pentru realizările țării noastre. Pe de altă parte, noi ne-am străduit să aflăm cît mai multe din succesele poporului frate ucrainean în construcția economică și social-culturală. Ca medic, vizitînd unele institute medicale, am discutat cu oameni de specialitate asupra organizării muncii în aceste institute și îndeosebi despre medicina profilactico-curativă.

„Zilele culturii romînești" organizate în R.S.S. Ucraineană, a încheiat vorbitorul, au constituit o puternică manifestare a prieteniei romîno-ucrainene, a prieteniei de nezdruncinat ce leagă poporul romîn de marele popor sovietic.

Tovarășul Valeriu Pop, redactor șef adjunct al ziarului „Scînteia", a vorbit despre deosebita amploare pe care a avut-o sărbătorirea „Zilelor culturii romînești" în R.S.S. Ucraineană.

În răstimpul vizitei noastre, a spus printre altele vorbitorul, au fost organizate în Ucraina manifestări culturale și expuneri despre Romînia în circa 35.000 cluburi, case de cultură, palate ale culturii. Aceasta dovedește interesul viu și sincer pe care poporul ucrainean îl are pentru cunoașterea culturii romînești, a tuturor problemelor construcției socialiste în patria noastră. Milioane de oameni ai muncii ucraineni au făcut cunoștință cu muzica și poezia romînească, cu dansul popular romînesc care se bucură de o mare apreciere în R.S.S. Ucraineană. Săptămîna Filmului romînesc, organizată în trei mari orașe, a făcut cunoscut poporului ucrainean realizările cinematografiei noastre. Cartea romînească a fost prezentată în expoziții și standuri organizate pe lîngă numeroase biblioteci populare.

În continuare vorbitorul a subliniat entuziasmul creator care însuflețește pe oamenii muncii din Ucraina în activitatea de construire a comunismului.

Artista emerită Sandina Stan a împărtășit ziariștilor impresii din activitatea artiștilor profesioniști și amatori din R.S.S. Ucraineană, subliniind aportul uriașei mișcări artistice de amatori la reușita sărbătoririi „Zilelor culturii romînești".

În încheiere a luat cuvîntul K. Litvin, care a mulțumit Consiliului General A.R.L.U.S. pentru sprijinul acordat organizării „Zilelor culturii romînești" în R.S.S. Ucraineană. Sîntem convinși — a spus vorbitorul — că întărirea prieteniei noastre va contribui la mersul popoarelor noastre înainte, spre un viitor luminos.

CULESUL VIILOR

(Urmare din pag. 1-a)

Răduceștí, un mare număr de tineri viticultori, absolvenți ai unei școli de specialitate au ieșit la cules. Brigadierul secției a socotit de datoria lui să le atragă atenția băeților.

— Măi băeți, umblați cu struguri cum ați umbla cu ouăle de găină.

Strădanie de prisos, pentru că și așa băeții culegeau cu atenție fiecare ciorchine, și-l așezau grijuliți în lădițe. Ei știu valorea acestei bogății care este acum a lor, a poporului.

Unul dintre băieți îi spunea altuia de alături:

— Zicea tata că pe vremea cînd culegea el aici, în viile lui Leonida, boerul le punea botniță ca să nu mănînce struguri.

O amintire tristă a trecutului (una din atîtea!) — acele monstruoase botnițe pentru oameni — a trecut prin mintea tînărului culegător și l-a sustras o clipă de la buna dispoziție a tuturor. Curînd însă cugetul s-a eliberat de amintirea insuportabilă și l-am auzit apoi cîntînd alături de ceilalți o melodie veselă.

Luați aproape prin surprindere de asaltul producției de struguri din acest an, lucrătorii gospodăriei de stat din Mărășești abia pridideșc să pregătească butoaiele, să le oprească cu aburi, să le stringă cercurile. La intrarea în cramă și acum încă un grup de tineri dogari, cocoțați pe schele ca zidarii, ciocănesc cercurile unei budane uriașe.

Secretarul organizației de bază U.T.M., de altfel un tînăr întreprinzător și iscusit, era pus în încurcătură. Organizația lor s-a angajat în primăvară față de conducerea gospodăriei să asigure în campania de vinificație, schimbul de noapte la teascuri. Iată însă că producția de struguri s-a dublat față de așteptări așa încît sarcina lor va fi mai greu de îndeplinit.

— Ei, dar n-o să ne facem noi de rîs — spune el în vele din urmă. O să muncim zi și noaptea!

— Pentru că n-avem în ce depozita tot vinul pe care l-am putea scoate — spune Vasile Andrei, tînărul director al gospodăriei de stat Răduceștí, ne străduim să trimitem cît mai mulți struguri pe piață. Tinerii noștri, pentrucă gospodăria noastră este socotită gospodăria tineretului, muncesc acum pe întrecute. S-au împărțit pe brigăzi, pe echipe de tineret; maistrul nostru pivnicier n-are decît 20 de ani, dar vă spun eu că este un adevărat maistru. El o să albă acum serios de lucru pentru că anul acesta n-am pus de gînd să producem vinuri de cea mai bună calitate! Vrem să obținem și noi o medalie de aur! Nu-i de mirare, că în ultimii ani, falma vinurilor romînești a străbătut mult dincolo de hotare.

Dar sărbătoarea culesului viilor abia a început.

Abia de acum în colo începe ou adevărat frenezia culesului.

Vor arde încă multe zile rugurile sărbătorești la Cladova, la Covăsînț, la Lipova.

Pînă cînd, în cramele răcoroase vor fi terminat de bolborosit budanele cu must și încă o mare bogăție va intra în patrimoniul economic al patriei.

In căutarea acului din carul cu fîn

(Urmare din pag. 1-a)

perirea țevii strîmbe (ce jalnică e o țeavă strîmbă!) domnul Silișteș ne face să înțelegem că în sufletul lui s-a dat o luptă între aparență și esență și în cele din urmă esența a învins. Aparența e uzina! Țeava strîmbă e esența! Bucuria domnului Silișteș seamănă cu triumful prostului care se hotărăște să-și spună „ce mai faci" după cîteva minute de cugetare dîndu-și să înțeleagă că alte mii de întrebări pătrunzătoare au căzut la „selecția interioară" și numai raționamentul l-a făcut să se oprească la asta.

Nu-i adevărat că domnul Silișteș e un om uscat. Știe să rîdă și să se bucure. Se bucură din toată inima de fiecare neajuns, ca de-o izbîndă personală. Orice lipsă cît de mititică îi unge sufletul cu miere. De dimineață pînă seara umblă cu limba scoasă după contradicții, caută un funcționar birocrat sau cel puțin o femeie părăsită cu cinci copii.

— Ai văzut mașina aia? S-a defectat ...și se lîngă pe buze de plăcere de parcă cineva i-ar fi făcut cadou o mașină nouănouță.

E om de acțiune. Nu pierde timpul în discuții sterile. Se duce repede să vadă mașina cu ochii lui, s-o pipăie cu mîna lui. Așa e! E defectată. Bun. Cauciucul spart. Bun. Geamul spart. Bun. Pipăie cauciucul, admiră cioburile, cît de omenesc e domnul Silișteș. Ce păcat însă... Dragostea lui de om primi o lovitură... Șoferul nu-i beat. Și el sperase, crezuse sincer că șoferul o să fie beat mort ...Ei n-a fost să fie, n-a fost...

Cînd nu găsește nimic, sînt și zile de astea, o negrele zile fără țevi strîmbe, plicticoasele după-amiezi fără șoferi beți, cade într-un fel de melancolie, îi plictisește scurgerea monotonă a timpului. Nu mai crede în nimic. Numai o minune îl poate salva. Un prieten inimos — s-a dat peste cap și i-a făcut rost de ceva.

— Ai ceva?

— Am...

— Nu mă ține pe jăratec...

— Chestia cu contabilul de la IPROFIL care s-a îmbătat la o reuniune tovărășească...

— Rău?

— Căzuse pe masă. L-am dus acasă pe brațe...

— Pe brațe, mă?

— Zău, pe brațe...

— Ce chestie grozavă...

Domnul Silișteș se ridică din pat.

Viața îl surîde iarăși.

Se mai poate trăi pe lumea asta.

E și ironic dumnealui. Dar pe cine poate face să rîdă ironia mitilică a unui ins înecat în ridicol?

— Munciți tovarăși, foarte bine tovarăși, cu entuziasm tovarăși... A... tovarășul de la raion...

Cînd ajunge la ananghie domnul Silișteș inventează:

— Nu se mai poate trăi ...Nu se găsește un pic de salam. n-am mai văzut un dovlecel de nu știu cînd...

Numai că nimeni nu prea mai crede în profețiile domnului Silișteș. Doar rudele sale de gradul întîi...

Curios om și domnul Silișteș ăsta...

De strîvit nu poț să-l strivesc. Nici măcar nu s-a ridicat la rangul de ginganie. Dacă din diverse motive te enervează o ginganie poți s-o strivești. Domnul Silișteș nici de pedeapsă nu e demn. Se preface repede într-un tovarăș bun, care a greșit cinstit și e gata să ia viața de la început.

Ce viață mai duce și domnul Silișteș ăsta...

Se hrănește cu divorțuri, vînzători care înșeală la gramaj, oameni care se îmbată pe stradă, geamuri sparte, țevi strîmbe, taxatori care nu dau restul, ironii derizorii, scaune cu trei picioare, toate astea îl ajutau să-și tîrîie zilele de azi pe mîine.

Domnul Silișteș descoperă și iubește tot ce e putred și menit să moară. Cum și domnul Silișteș face parte exact din aceeași categorie, insistența cu care-și pierde timpul scormonind cu bastonul prin maidane și bălării ni se pare foarte firească.

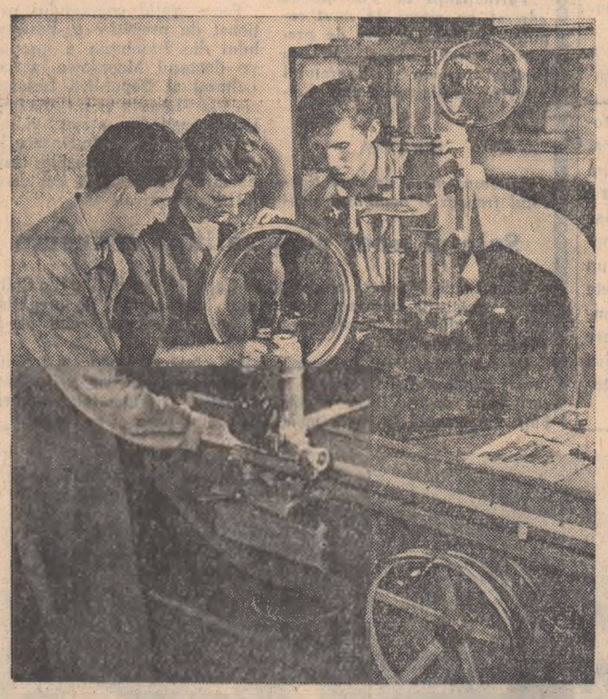

În laboratorul de încercare al uzinelor „Republica" din Capitală, maistrul Gheorghe Popa măsoară cu tinerii muncitori Gheorghe Dinu și Ion Constantinescu rezistența unor produse ale uzinei care vor fi livrate fabricii de țevi din Roman.

BRIGĂZILE DE TINERET SĂ FIE PUTERNICE ȘCOLI DE EDUCAȚIE MUNCITOREASCĂ

(Urmare din pag. 1-a)

„Steaua Roșie" și „Proletarul". La fabrica „Proletarul" brigăzile își desfășoară munca după un plan concret, pe oameni, a cărui urmărire se face zilnic. În felul acesta se pot semnala zilnic defecțiunile ce se ivesc și se iau imediat măsuri de îndreptare. Tinerii din cele 10 brigăzi au fost astfel ridicați la nivelul fruntașilor în producție. Pentru merite deosebite obținute în muncă, în luna aprilie a. c., Comitetul orășenesc U.T.M. Bacău a decernat steagul de brigadă fruntașă pe oraș, brigăzii conduse de Maria Pascaru.

De ce nu-și trăiesc viața brigăzile?

Dacă la fabricile „Partizanul", „Steaua Roșie" și „Proletarul" activitatea brigăzilor în producție este pozitivă, ele primind îndrumări concrete din partea organizațiilor U.T.M., nu același lucru se poate spune despre activitatea brigăzilor de la întreprinderea „Muncitorul liber" și mai ales a celor de la „Uzina metalurgică". La aceste întreprinderi brigăzile sînt constituite formal. Organizațiile U.T.M. de aici nu au înțeles nici pînă în momentul de față indicațiile Plenarei a III-a a C.C. al U.T.M. cu privire la necesitatea reorganizării brigăzilor de tineret. Aceasta se vădește în faptul că brigăzile de la fabrica „Muncitorul liber" nu au planuri de muncă, grafice de producție și de aceea nu se cunosc rezultatele pe care le obține fiecare tînăr pe locul de muncă. Munca brigăzilor se desfășoară aici la întîmplare, fără îndrumare și control.

Cum pot fi urmărite rezultatele obținute de brigada condusă de Traian Chirica de la secția prese automate la rece, cînd acesta ține caietul de evidență acasă? Pe ce bază să fie urmărite rezultatele, dacă brigada nu are un plan de lucru după care să se ghideze? Nici această brigadă, și nici celelalte nu au fost ridicate de organizația de bază U.T.M. la rolul important ce le revine, acela de a fi o școală de educație a tinerilor în spiritul dragostei față de muncă, de rezolvare în colectiv a sarcinilor de producție. Cum puteau deveni o astfel de școală dacă de luni de zile în nici o brigadă de la întreprinderea „Muncitorul liber" nu s-a ținut măcar o singură consfătuire de producție. Această situație a fost generată de faptul că organizațiile U.T.M. de secții, și chiar comitetul U.T.M. pe întreprindere, nu se interesează de activitatea brigăzilor. Întrecerea socialistă între brigăzi a fost transformată de comitetul U.T.M. cu bună știință, într-o campanie și se desfășoară mai mult cu prilejuri festive și atunci mai mult prin grija comitetului de întreprindere.

La „Uzina metalurgică", lucrurile stau și mai prost. Cu toate că în uzină lucrează foarte mulți tineri, o parte din ei chiar în puncte cheie ale producției, nu sînt organizați în brigăzi de producție. Cele trei echipe formate din cîte trei tineri nu se pot numi brigăzi. Tovarășul Ion Anghel, secretarul comitetului U.T.M., pretinde că acestea sînt brigăzile lor. Și, se pare că totul ar fi în ordine, dacă n-ar trebui să dea explicații asupra modului cum își desfășoară activitatea aceste „brigăzi".

Au trecut cîteva luni de zile de cînd comitetul U.T.M. (așa cum afirmă însuși secretarul) nu s-a interesat nici măcar odată de felul cum muncesc tinerii, nu a analizat rezultatele pe care le obțin aceștia în producție. În sectorul metalurgic și în cel prelucrător sînt zeci de tineri care ar putea fi organizați în brigăzi. Dar cine să facă treaba aceasta dacă comitetul U.T.M. nu și-a făcut cu nimic simțită prezența în mijlocul tinerilor?

Se cere o îndrumare atentă și un control continuu

Activitatea formală a brigăzilor de producție de la fabrica „Muncitorul liber" și „Uzina metalurgică", lipsa de răspundere manifestată de organizațiile U.T.M. de aici sînt bine cunoscute de Comitetul orășenesc U.T.M. Bacău. Membrii biroului Comitetului orășenesc U.T.M. Bacău știu că brigăzile nu țin consfătuiri de producție, că tinerii muncitori și chiar mulți secretari ai organizațiilor U.T.M. nu cunosc inițiative ca cea a tinerilor de la „Progresul"-Brăila, „Tudor Vladimirescu"-București sau de la Combinatul Metalurgic Reșița etc. Ei cunosc de asemenea că majoritatea gazetelor posturilor utemiste de control sînt lipsite de combativitate, nu critică lipsurile și abaterile de la disciplina muncii, risipa în producție și multe altele. Să vedem ce a făcut însă concret Comitetul orășenesc pentru ca treburile să meargă bine?

La începutul lunii aprilie, din inițiativa Comitetului regional U.T.M. Bacău, Comitetul orășenesc a organizat o consfătuire în care s-a analizat activitatea brigăzilor din toate întreprinderile din oraș. Și cu acest prilej s-a constatat că brigăzile de la „Uzina metalurgică" și „Muncitorul liber" duc o activitate slabă, mai mult formală.

Deși Comitetul regional U.T.M. Bacău stabilise să fie organizate cel puțin trei consfătuiri pe an cu brigăzile, comitetul orășenesc U.T.M. nu a ținut seamă de această indicație și a lăsat de atunci ca munca brigăzilor să se desfășoare de la sine. Consfătuirile constituiau un prilej de analiză nu numai a muncii brigăzilor, ci și a organizațiilor U.T.M. care au o activitate slabă în această privință și ar fi stabilit măsuri concrete de îmbunătățire a muncii brigăzilor de tineret. De fapt întreaga activitate a brigăzilor de tineret a fost lăsată de Comitetul orășenesc U.T.M. să se desfășoare la voia întîmplării, fără o îndrumare și un control susținut.

Comitetul orășenesc U.T.M. Bacău trebuie să se ocupe îndeaproape de îndrumarea organizațiilor U.T.M. pentru ca într-adevăr brigăzile de tineret din fabricile și uzinele orașului să devină puternice școli de educare muncitorească a tinerilor.

Informații

Vineri s-a înapoiat în Capitală, venind de la Praga, delegația țării noastre, condusă de dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale, care a participat la cea de-a III-a conferință a miniștrilor Sănătății din țările socialiste.

Pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de reprezentanți ai conducerii Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale.

★

Vineri seara a sosit în Capitală o delegație a Ministerului Sănătății și a Crucii Roșii a R.P. Chineze, condusă de Li Te-ciuan, ministrul Sănătății și președinta C.C. al Crucii Roșii a R.P. Chineze.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de dr. O. Berlogea, adjunct al ministrului Sănătății și Prevederilor Sociale, dr. Octavian Belea, președintele Crucii Roșii a R. P. Romîne membri ai Comitetului executiv al Crucii Roșii a R. P. Romîne, academicieni, reprezentanți ai Societății științelor medicale din R.P. Romînă, medici și activiști de Cruce Roșie din Capitală.

Au fost de față Ke Bo-nian, ambasadorul R.P. Chineze la București și membri ai ambasadei.

În timpul șederii în țara noastră, delegația Ministerului Sănătății și a Crucii Roșii a R. P. Chineze va vizita diferite unități sanitare, așezăminte de artă și cultură, secții și formații de Cruce Roșie din Capitală și din țară.

(Agerpres)

Lecție de fizică la Școala medie mixtă din Simerla — regiunea Hunedoara.

DE PESTE HOTARE

Guvernele S.U.A. și Angliei intenționează să continue politica cursei înarmărilor

Discuțiile din Comitetul Politic al O.N.U.

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: În cadrul Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U. au început dezbaterile generale simultan în următoarele trei puncte ale problemei dezarmării: încetarea experiențelor cu armele atomică și cu hidrogen, reducerea bugetelor militare și dezarmarea.

În ședința de dimineață a Comitetului au luat cuvîntul reprezentanții S.U.A. și U.R.S.S.

Cuvîntarea reprezentantului U.R.S.S.

Luînd apoi cuvîntul reprezentantul Uniunii Sovietice, V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a declarat că discursul delegatului american nu a cuprins nimic nou și constructiv, deși la 9 octombrie Lodge a promis să prezinte diferite propuneri noi în problema încetării experiențelor cu arma nucleară.

Problema dezarmării, a declarat reprezentantul Uniunii Sovietice, continuă să rămînă în centrul atenției popoarelor din întreaga lume, deoarece de rezolvarea ei depinde în primul rînd dacă lumea va urma calea cursei continue a înarmărilor care ar putea să atragă după sine primejdia unui nou război distrugător, sau actualei curse a înarmărilor i se va pune capăt și lumea va intra în faza coexistenței pașnice, a progresului și a înfloririi. O a treia cale nu există.

Amintind de declarația făcută de Dulles în cadrul Adunării Generale că „lucrul cel mai important" este nu încetarea cursei înarmărilor, nici reducerea armamentelor și nici chiar controlul asupra dezarmării, ci „un control asupra înarmării", delegatul U.R.S.S. a spus că declarațiile reprezentanților americani nu cuprind nici o propunere practică fie chiar în domeniul unor măsuri parțiale cu privire la dezarmare. **Ca și declarațiile reprezentanților Angliei și Franței, discursurile lor dovedesc în mod clar că guvernele acestor țări intenționează să ducă și de acum înainte politica cursei înarmărilor și să adopte în problema dezarmării vechea linie obstrucționistă pentru a nu admite adoptarea în O.N.U. a unor hotărîri care ar contribui la traducerea în viață a unor sau altor măsuri concrete în domeniul dezarmării.**

Ținînd seama de lipsa de dorință a puterilor occidentale de a accepta un larg program al dezarmării, a spus în continuare reprezentantul U.R.S.S., **guvernul sovietic a ajuns la concluzia că în condițiile actuale singura cale reală de realizare a unui acord constă în traducerea în viață în domeniul dezarmării, a unor măsuri începînd cu măsurile care pot fi luate chiar în împrejurările actuale.**

Din nefericire, a continuat V. A. Zorin, pînă în prezent **Uniunea Sovietică este singura dintre statele care dispun de arma nucleară care e gata să semneze fără nici un fel de tergiversări și condiții un acord care ar pune capăt experiențelor cu bombele atomică și cu hidrogen.** Pronunțîndu-ne în prezent pentru înfăptuirea acestei măsuri parțiale declarăm totodată în mod deschis în fața întregii lumi că țelul nostru principal este interzicerea totală și necondiționată a acestei arme. UNIUNEA SOVIETICĂ ESTE GATA ÎN ORICE MOMENT SĂ TREACĂ LA ÎNFĂPTUIREA REZOLVĂRII RADICALE A PROBLEMEI ATOMICE. ESTE RÎNDUL PUTERILOR OCCIDENTALE SĂ-ȘI SPUNĂ CUVÎNTUL.

La hotărîrea guvernului sovietic cu privire la încetarea unilaterală a experiențelor nucleare care s-a bucurat de un larg sprijin în întreaga lume, a declarat V. A. Zorin, Statele Unite au răspuns printr-o uriașă serie de experiențe nucleare în Oceanul Pacific. În ultimul timp S.U.A. au efectuat deja aproximativ 40 de explozii cu arma nucleară. Anglia va efectua de asemenea o serie de experiențe nucleare în Oceanul Pacific. **Acționînd în acest fel S.U.A. și Anglia au arătat că ele preferă să continue cursa înarmării nucleare și se străduiesc să folosească încetarea unilaterală de către Uniunea Sovietică a experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen în interesele lor militare.**

Uniunea Sovietică, a spus în continuare V. A. Zorin, are toate motivele să înceteze experiențele sale numai după ce ea va efectua un număr egal de experiențe cu acela efectuat de Statele Unite și Anglia după încetarea de către Uniunea Sovietică a experiențelor sale la 31 martie a.c. Delegatul sovietic a amintit că pînă la 31 martie S.U.A. au efectuat un număr mult mai mare de explozii nucleare decît Uniunea Sovietică.

El a citat cele mai recente date publicate de presa americană, potrivit cărora S.U.A. au efectuat în total 140 de explozii experimentale ale armei nucleare, Anglia — 21 de explozii și Uniunea Sovietică — 60. Totuși, a declarat reprezentantul U.R.S.S., noi sîntem gata să încetăm experiențele dacă S.U.A. vor accepta să înceteze experiențele pentru totdeauna.

Străduindu-se să realizeze cît mai grabnic un acord în problema încetării experiențelor cu arma nucleară, a spus V. A. Zorin, guvernul sovietic este de acord să înceapă la 31 octombrie a.c. tratative cu guvernele S.U.A. și Angliei. Ne vom prezenta la aceste tratative cu un program precis și clar.

Vizita delegației Forțelor Armate ale R.P. Romîne în R.P. Chineză

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 10 octombrie delegația Forțelor Armate ale R.P.R., condusă de general colonel Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate, care a făcut o vizită de 3 zile la Șenian, a plecat cu avionul la Nankin. Delegația este însoțită de Pîn Șao-șui, locțiitorul Șefului de stat major al Armatei populare de eliberare chineze.

În timpul vizitei la Șenian oaspeții romîni au vizitat o uzină pentru construcția de mașini grele și alte întreprinderi.

La 10 octombrie a sosit la Nankin venind de la Șenian cu avionul, delegația Forțelor Armate ale R.P.R. condusă de general-colonel Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate. După sosire oaspeții au luat parte la un banchet dat în cinstea lor.

Recepția oferită de reprezentantul permanent al R.P.R. la O.N.U. în cinstea ministrului Afacerilor Externe, Avram Bunaciu

NEW YORK 10. Corespondentul Agerpres transmite: În seara zilei de 9 octombrie reprezentantul permanent al Republicii Populare Romîne la O.N.U., Mihai Magheru, a oferit în saloanele misiunii permanente a R.P.R. o recepție în cinstea ministrului Afacerilor Externe, Avram Bunaciu. La recepție au participat între alții președintele Adunării Generale a O.N.U., Malik, Peyvok, reprezentantul permanent al Afganistanului, Shtylla, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Albania, Matsch, reprezentantul permanent al Austriei, Lukanov, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Bulgaria, Kiselev, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Bieloruse, W. J. Browne, ministru de stat în guvernul canadian, Aldunate, ambasador al statului Chile, Zaleta, ambasador al Columbiei, Vaclav David, ministrul Afacerilor Externe al R. Cehoslovace, Krag, ministru pentru relații externe-economice al Danemarcei, Alemeichon, reprezentant permanent al Etiopiei, Enckell, ministru plenipotențiar, directorul afacerilor politice din Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei, Picot, reprezentant permanent al Franței, Ako Adjei, ministrul Muncii și Cooperației al Ghanei, Palamas, reprezentant permanent al Greciei, d-na Lina Taldaris, deputat, președintele comisiei sociale a Adunării Generale, Silvain, reprezentant permanent al Republicii Haiti, Menon, ministrul Apărării al Indiei, Lall, reprezentantul permanent al Indiei, Abdoh, reprezentantul permanent al Iranului, Jawad, reprezentant permanent al Irakului, Golda Meir, ministrul Afacerilor Externe al Israelului, Vidici, reprezentant permanent al Iugoslaviei, Mațudaira, reprezentant permanent al Japoniei, Dunkuly, secretar de stat pentru Afacerile Externe al Liberiei, Garcia Robles, ambasador al Mexicului, Castaneda, reprezentant al Mexicului și președintele comisiei juridice a Adunării Generale, Saha, reprezentant permanent al Nepalului, Winiewicz, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Poloniei, Belaunde, ambasador al Peru, Ahmed Șukeiri, ministru de stat și reprezentant permanent al Arabiei Saudite, Lequerica, reprezentantul permanent al Spaniei, Sohlman, minstrul Suediei la București, membru în delegația suedeză la O.N.U., Marian Anderson, membru în delegația S.U.A., Palamarciuk, ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Ucrainene, Sik, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Ungare, Zorin, adjunct al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S., Rodriguez, reprezentant permanent al Venezuelei, prințul Wan Waythayakon, ministrul Afacerilor Externe al Tailandei, Menemencioglu, membru în delegația Turciei. Au mai participat numeroși membri ai delegațiilor, funcționari superiori ai O.N.U., reprezentanți ai agențiilor specializate și numeroși ziariști. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

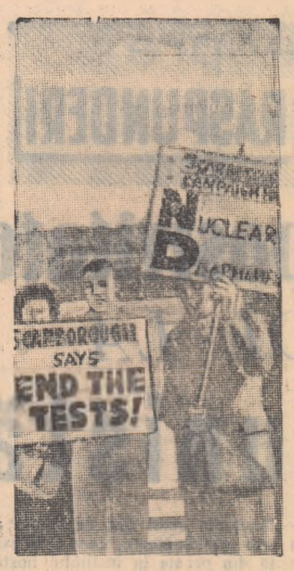

Cu ocazia congresului partidului laburist englez care s-a ținut de curînd la Sarborough, locuitorii orașului au demonstrat pentru încetarea experiențelor nucleare.

Guvernul englez nu renunță la planul său privitor la Cipru

ATENA 10 (Agerpres). — Referindu-se la declarațiile făcute de ministrul britanic al Coloniilor, Lennox-Boyd, care a subliniat la conferința anuală a partidului conservator că guvernul conservator nu va renunța la planul său cu privire la Cipru, ministrul de Externe al Greciei, Averoff, a declarat: „Dacă cuvintele lui Lennox-Boyd oglindesc într-adevăr intențiile guvernului conservator, atunci orice negociere este inutilă".

Agenția U.P.I. relatează pe de altă parte că convorbirile din cadrul N.A.T.O. cu privire la problema Ciprului sînt considerate ca fiind aproape de eșec. „Observatorii diplomatici, scrie corespondentul agenției mai sus menționate, se tem că problema Ciprului s-ar putea transforma într-o nouă amenințare la adresa pactului atlantic".

IN LIBAN situația continuă să rămînă încordată

BEIRUT 10 (Agerpres). — Potrivit relatărilor corespondenților de presă, trupele de ocupație americane săvîrșesc noi acte de provocare împotriva poporului libanez.

După cum relatează ziarul proocidental „L'Orient", joi noaptea circa 40 de tancuri americane au ocupat pe neașteptate două șosele din partea de vest a Beirutului precum și cartierul Basta care a fost centrul răscoalei populare libaneze.

BEIRUT 10 (Agerpres). — Situația politică internă din Liban continuă să fie gravă. Reacțiunea din Liban condusă de fostul președinte Șamun caută să semene disensiuni între partea creștină și partea musulmană a populației, agenții și adepții ei continuă să comită acte de terorism.

Ziarul „L'Orient" scrie că adepții lui Șamun cer formarea unui guvern neutru, slab, sau a unui guvern de coaliție pentru ca ei să-și poată continua acțiunile provocatoare.

După referendumul din Franța

Clasa muncitoare și libertățile democratice sînt serios amenințate

PARIS 10 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" a publicat textul cuvîntării de închidere rostită de Maurice Thorez, secretar general al C.C. al P. C. Francez, la 4 octombrie la plenara Comitetului Central.

Arătînd că raportul prezentat de Marcel Servin conține o analiză profundă a rezultatelor referendumului din 28 septembrie, Maurice Thorez s-a oprit asupra principalelor cauze ale insuccesului adversarilor noii constituții.

El a arătat că printre aceste cauze se numără în primul rînd specularea năzuinței spre schimbarea situației existente, precum și discreditarea instituțiilor de stat ca urmare a renunțării unor partide la programele și promisiunile lor proelectorale. Totodată activitatea acestor instituții a fost denaturată — ca urmare a ostracizării la care a fost supus partidul comunist.

Rezultatele referendumului, a continuat Thorez, au fost influențate de asemenea de șantajul cu războiul civil de către organizatorii loviturii militare din Algeria.

Caracterizînd apoi situația creată după referendum, Thorez a subliniat că de acum încolo clasa muncitoare și libertățile democratice sînt amenințate de un grav pericol datorită unor decrete speciale ale guvernului care contravin chiar noii constituții, care interzice arestările arbitrare fără autorizarea instanțelor judecătorești.

F·M·T·D

În sprijinul tineretului din colonii

Comitetul executiv al Consiliului tineretului din Africa care s-a reunit la Bamako la 11 septembrie a.c., cu prilejul primului festival al tineretului african a adresat mulțumirile sale F.M.T.D. pentru sprijinul material pe care Federația l-a acordat tineretului african în vederea organizării acestui festival. Tinerii africani consideră acest sprijin ca pe o manifestare concretă a solidarității F.M.T.D. cu lupta lor. Ei au cerut în același timp F.M.T.D. să transmită sentimentele lor de prietenie pe care le exprimă tuturor tinerilor care luptă alături de ei pentru independență națională, pace și un viitor mai bun.

Burse de studiu

În acest an, în cadrul fondului internațional de solidaritate al F.M.T.D. au fost distribuite 30 de burse diferitelor organizații de tineret ale Africii, Asiei și Americii Latine. Aceste burse au fost oferite de către organizațiile membre ale F.M.T.D. din R.D. Germana, R.P.R., U.R.S.S., Bulgaria, Ungaria, în scopul de a ajuta organizațiile de tineret din țările coloniale care au obținut recent independența, în formarea de cadre pentru activitatea științifică, culturală și economică din aceste țări.

Un număr de tineri din Cuba, Sudan, Paraguay au și sosit în țările unde își vor face studiile. Alți tineri din Indonezia, Camerun, Algeria, Congo mijlociu sînt pe drum, iar alții din Indonezia, Iordania, Ceylon, Senegal sînt în curs de a pleca.

Pentru reglementarea pașnică a problemei Camerunului

F.M.T.D., după ce a fost informată asupra morții lui Ruben Um Nyobe, secretar general al Uniunii populației din Camerun, omorît împreună cu 3 dintre tovarășii săi de către o patrulă a forțelor represive franceze a adresat condoleanțele sale poporului și tineretului camerunez.

F.M.T.D. s-a adresat de asemenea președintelui celei de a IV-a comisii a sesiunii actuale a O.N.U., cerînd să se ia măsurile necesare pentru reglementarea pașnică și definitivă a problemei Camerunului.

Pregătiri pentru Festival

MEXIC

Între 12 și 15 septembrie a.c. tineretul mexican a organizat cel de-al V-lea Festival „Comarca Lagunera". La pregătirea și desfășurarea acestui Festival destinat pregătirilor tineretului mexican în vederea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului de la Viena au participat peste 10.000 de tineri, reprezentînd diverse organizații de tineret ca: Tineretul Popular, Consiliul tineretului mexican, Acțiunea catolică etc.

Participanții la Festival au adresat un mesaj de salut comitetului internațional de pregătire a celui de-al VII-lea Festival precum și tineretului austriac gazda viitorului Festival.

FRANȚA

Interesul mare pe care tineretul francez îl manifestă pentru Festivalul Mondial al Tineretului de la Viena, este dovedit și de către numărul mare de organizații care iau parte la pregătiri. Printre aceste organizații sînt: Consiliul francez al mișcării de tineret, Federația unită a caselor de tineret, Federația franceză a caselor de tineret și cultură, Uniunea Tineretului Comunist, Organizația de cercetași, Centrul de antrenament pentru metodele de educație activă etc.

INDONEZIA

Secretariatul comitetului național de pregătire a Festivalului din Indonezia a propus pe doctorul Moerdowo, ataşat cultural al Republicii Indonezia la Londra și pe domnul Hendroșugondo, ataşat cultural al Republicii Indonezia la Pekin, ca membri în juriile concursurilor artistice la cel de-al VII-lea Festival.

Salutul unor personalități eminente

Juan Louis Mavras, președintele Camerei deputaților din Chili, într-o declarație adresată Comitetului internațional de pregătire a Festivalului a transmis urările sale de succes celui de-al VII-lea Festival.

De asemenea, Paul Robeson, vestitul cîntăreț american, într-un mesaj trimis F.M.T.D. urează mult succes pregătirilor și desfășurării celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului, contribuție importantă în lupta mondială pentru pace și prietenie.

Pe harta lumii

Africa de sud-vest

La New York au început discuțiile în cadrul Comitetului de tutelă al O.N.U. Așa după cum s-a anunțat, primul punct de pe ordinea de zi a fost discutarea situației din Africa de sud-vest.

Răspunzînd dorinței cititorilor ziarului nostru, publicăm astăzi un material documentar despre Africa de sud-vest.

Africa de sud-vest este situată, după cum spune și numele țării, în partea de sud-vest a Africii, pe malul Oceanului Atlantic, avînd ca vecini: Angola, Beciuana, Rhodezia de nord și Uniunea Sud-Africană. Cu toate că dispune de o suprafață mare (835.000 kilometri pătrați) nu are decît o populație de 400.000 locuitori.

Descoperită de marinarii portughezi care căutau pămînturi noi în drumul lor spre India, Africa de sud-vest este ocupată mai tîrziu, la sfîrșitul secolului al XIX-lea, de către colonialiștii germani. Dominația germană a fost însă de scurtă durată. După primul război mondial, Marea Britanie, prin intermediul Uniunii Sud-Africane ocupă acest teritoriu. Uniunea Sud-Africană este aceea care primește mandatul de administrare asupra Africii de sud-vest. După cel de-al doilea război mondial Adunarea Generală a O.N.U. hotărăște să treacă acest teritoriu în cadrul sistemului internațional de tutelă. Cu toate acestea, Uniunea Sud-Africană și puterile occidentale sabotează îndeplinirea acestor hotărîri. Motivul? Capitalul străin, în principal cel american și englez deține aici poziții importante, pe care nu dorește să le piardă.

Deși Africa de sud-vest dispune de terenuri agricole uriașe, marea majoritate a populației (90 la sută) deține doar 12.000.000 de hectare, în timp ce reprezentanții puterilor colonialiste dețin 25.000.000 hectare teren arabil. Principala ocupație a populației este creșterea animalelor și agricultura. Remarcăm faptul că aici se cresc animale căutate cum ar fi oile de rasă Karakul, cu frumoasele lor blănuri de astrahan. Bogățiile subsolului — diamante, aur, zinc, cadmiu și vanadium sînt exploatate și jefuite de către monopolurile străine. Societățile străine „Bethleem Steel" și „Consolidated Diamond Mines of South West Africa Corporation" exploatînd crunt populația scot din această țară profituri de sute de milioane de dolari.

Condițiile de muncă ale muncitorilor africani din ferme și mine sînt îngrozitoare. Nu există nici cea mai mică măsură de securitate a muncii. Cît privește salariile ele se află cu mult sub minimul necesar de existență. Bolile și epidemiile fac adevărate ravagii în rîndul populației lipsite de orice asistență socială și sanitară. În țară domnește cea mai cruntă discriminare rasială și politică.

Toate aceste realități zguduitoare din Africa de sud-vest au ieșit și mai mult la iveală cu prilejul dezbaterilor anterioare din Comitetul de tutelă al O.N.U. Pentru a nu pierde stăpînirea asupra acestui teritoriu, Uniunea Sud-Africană în spatele căruia stau îndeosebi monopolurile engleze și americane, are o atitudine ostilă față de discutarea acestei probleme la O.N.U.

Totuși, petițiile populației băștinașe și glasurile celor năpăstuiți au reușit să ajungă la O.N.U. și să facă auzită opiniei publice mondiale, zguduitoarea situație creată de către colonialism pentru populația acestei țări. Mburumba Kerina Getzen, un petiționar din Africa de sud-vest, care a reușit să ajungă la actuala sesiune a Comitetului de tutelă, a relatat despre acțiunile ilegale și crunte la care sînt supuși locuitorii Africii de sud-vest de către Uniunea Sud Africană. El a cerut ca O.N.U. să trimită o misiune care să ancheteze situația la fața locului. De asemenea el a cerut să se supună Curții Internaționale de Justiție problema felului în care Uniunea Sud-Africană și-a îndeplinit obligațiunile decurgînd din mandatul referitor la Africa de sud-vest.

Reprezentantul R.P.R. în Comitetul de tutelă al O.N.U. a cerut în permanență, în cadrul tuturor ședințelor acestui comitet, ca acest teritoriu să fie inclus cît mai repede în sistemul internațional de tutelă al O.N.U. Opinia publică consideră că a venit timpul ca O.N.U. să ia în mîinile sale soarta acestui popor care are atît de mult de suferit de pe urma vitregiilor colonialismului, și să adopte măsurile necesare pentru a face posibilă dezvoltarea sa pe calea independenței, așa cum prevede Carta O.N.U.

C. STAN

Să înceteze amestecul S.U.A. în treburile interne ale R. P. Chineze

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite: În ultimul timp secretarul de stat al S.U.A., Dulles, secretarul de stat adjunct Herter și purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A., White, au făcut declarații în legătură cu încetarea temporară de către trupele Armatei populare chineze de eliberare a bombardamentului de artilerie asupra insulei Țzinmîndao. În legătură cu aceasta un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Chineze a făcut următorul comentariu:

Încetarea temporară a bombardamentului de artilerie asupra insulei Țzinmîndao care este un gest umanitar al trupelor noastre, a fost întîmpinată cu căldură de militarii și civilii din Taivan, Penhuledao, Țzinmîndao, Matsushan și de către opinia publică mondială. Secretarul de stat al S.U.A., Dulles, secretarul de stat adjunct Herter și alții au intrat în derută căutînd cu tot dinadinsul să prezinte această măsură luată de trupele noastre ca fiind rezultatul uneltirilor S.U.A. în legătură cu încetarea focului.

Încetarea sau neîncetarea, precum și încetarea pe o perioadă mai scurtă sau mai îndelungată a bombardării insulei Țzinmîndao de către trupele noastre este o chestiune pur internă a țării noastre. Americanii nu au nici un drept să se amestece în această chestiune.

Faptul că S.U.A. se preocupă de problema „încetării focului" se explică prin aceea că ele încearcă sub pretextul „încetării focului" să ocupe pentru totdeauna Taivanul, Penhuledao, Țzinmîndao, Matsushan și prin aceasta să realizeze planurile lor nefaste de creare a „două Chine". Amestecul în treburile interne ale Chinei este inadmisibil. S.U.A. nu numai că nu au dreptul să se amestece în problema insulelor Țzinmîndao, Matsushan, dar ele, de asemenea, nu au nici un drept să se amestece în problema Taivanului și insulelor Penhuledao. Nu există decît o singură Chină. Nici autoritățile din Taivan nu îndrăznesc să sprijine planurile odioase ale S.U.A. cu privire la crearea a „două Chine".

Cheia lichidării încordării în strîmtoarea Taivan este ca S.U.A. să-și retragă toate forțele armate din Taivan și strîmtoarea Taivan. Americanii trebuie să se întoarcă acolo de unde au venit. A trecut timpul cînd imperialiștii puteau să-și facă de cap.

Noi provocări ciankaișiste

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite: În ziua de 10 octombrie ora 7 dimineața, șase avioane de tipul „F-86" aparținînd forțelor militare aeriene ciankaișiste au pătruns în spațiul aerian deasupra localităților Sandao și Luntian (provincia Fuțzian). Avioane aparținînd forțelor aeriene militare ale R.P. Chineze ridicîndu-se îndată în aer au dat o ripostă nimicitoare avioanelor dușmane, doborînd două și avariind unul din avioanele ciankaișiste. Cele două avioane doborîte au căzut în regiunea Luntianiaob, un pilot-ofițer ciankaișist a fost făcut prizonier.

Tratatul de pace cu Germania trebuie să cuprindă garanții

împotriva dezlănțuirii unui nou război

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 10 octombrie presa berlineză democrată a publicat o declarație a Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Germane, în care se arată că în notele lor adresate guvernului U.R.S.S. la 30 septembrie a.c. puterile occidentale își precizează atitudinea față de propunerea guvernului R.D. Germane de a se începe imediat tratative cu privire la încheierea tratatului de pace cu Germania. Totodată ele încearcă să impună populației muncitoare din Republica Democrată Germană o părere anumită asupra guvernului ei muncitoresc-țărănesc.

Guvernul R.D. Germane subliniază nu numai că respinge cu toată hotărîrea amestecul în treburile interne ale R.D. Germane, incompatibil cu suveranitatea Republicii Democrate Germane, ci și că consideră de datoria sa să arate primejdia pentru pacea în Europa, generată de așa-numita politică germană a puterilor occidentale și în special a actualului guvern al Franței.

Declarația arată că tratatul de pace cu Germania trebuie să cuprindă garanții împotriva pregătirii și dezlănțuirii unui nou război de către forțele militariste și fasciste-clericale din Germania occidentală.

Cursurile de politehnizare pentru elevii școlilor rurale medii din R.D. Germană iau amploare. În fotografie, profesorul de fizică al unei asemenea școli, dă explicații elevilor clasei a IX-a asupra funcționării mașinii de plantat cartofi.

VĂ INFORMĂM pe scurt DIN:

Dr. Ferenc Münnich, președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc-țărănesc ungar, a adresat la 9 octombrie o telegramă lui Seku Ture, primul ministru al Republicii Guineea, felicitîndu-l cu ocazia proclamării independenței naționale. În telegramă șeful guvernului R.P. Ungare își exprimă speranța că între Republica Populară Ungară și Republica Guineea se vor stabili relații diplomatice.

Telegrame asemănătoare prin care recunosc Republica Guineea și-și exprimă speranța în stabilirea relațiilor diplomatice au mai trimis și Antonin Novotny președintele R. Cehoslovace și Ghiorghi Damianov președintele Prezidiului Adunării Populare a R.P. Bulgaria.

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a fost dat publicității mesajul de salut al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, adresat Conferinței unionale a lucrătorilor din teatre, a dramaturgiei și criticilor.

VARȘOVIA. — După cum transmite agenția P.A.P., la 10 octombrie a sosit la Varșovia delegația Armatei Sovietice în frunte cu I. S. Konev, mareșal al Uniunii Sovietice, prim locțiitor al ministrului Apărării al U.R.S.S., care va lua parte la festivitățile cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a creării armatei poloneze.

CAP CANAVERAL. — Agențiile de presă americane anunță că la 9 octombrie un proiectil balistic intercontinental cu rază medie de acțiune de tip „Jupiter", lansat de la baza Cap Canaveral, a explodat în aer la 32 de secunde după lansare.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS 3452 — 52